

editoriaal

"L'histoire se répète" is een uitspraak die meestal te onpas gebruikt wordt; maar soms klinkt deze boutade toch aktueel in de oren.

Want kijk. Over veertien dagen, op 4 december, is het namelijk precies tien jaar geleden (jaja, 1968...) dat de Leuvense studenten een "korte maar hevige" aktie voerden om inspraak in de structuur van de pas op-poten-gesette KULeuven.

"... de akademische overheid bond spoedig in, zij het weer gedeeltelijk. In de nieuwe structuur zou ook plaats voorzien worden in de algemene vergaderingen van de Groepsraden, de Fakulteitsraden, de Departementaraden en de Akademische Raad", lezen we in het 68-nummer van Veto jg.4. Zover stonden de studenten toen.

En nu, tien jaar later, verschijnen er van studentenszijde weer enkele schriftelijke bedenkingen en aanmerkingen over dezelfde problematiek.

Het probleem van de studenteninspraak in de universitaire organen is niet nieuw.

Voorbeelden van het feit dat de studentenafvaardiging in al die structuren meestal tot decoratieve elementen wordt herleid, kan je met hopen vinden; je slaat er het kringarchief maar eens op na, of de voorbije jaargangen van Veto.

En hoe de meneren van de Akademische Raad - het zgn. hoogste orgaan aan de wief (maar hoe het werkelijk zit, lees je verder) - de studentenafgevaardigden betutelen en niet au sérieux nemen, kon je nog in vorig nummer vinden. Zelfs konstruktieve voorstellen van studentenszijde (hier plooit zich een grimlach om de lippen van die meneren) om bijvoorbeeld de Akademische Raad beter te laten werken, worden op basis van zoveel artikelen van de hand gewezen of gewoosweg onder tafel geveegd.

De tegenslagen (of noem het gewoon boycotts) die de studentenvertegenwoordigers te inkasseren krijgen, drukken ook hun stempel op het moreel en de inzet van de studenten in deze aangelegenheden. En verschillende reacties zijn mogelijk - en bestaan - met betrekking tot deze situatie; dit heeft

dan veelal betrekking op de fakultaire of departementale organen, waar de kringen als dusdanig bij betrokken zijn.

In sommige kringen heeft men zowat de moed opgegeven en laat men de proffen maar bedisselen. Andere kringen blijven aanwezig op de vergaderingen met het oog op informatieverwerving, maar mengt men zich bijna niet in beslissingen, omdat de studenten - wegens ondervertegenwoordiging - zich niet willen compromitteren door zich te engageren in besluiten.

Dan zijn er nog de studenten die zich - vaak met de moed der wanhoop - aktief inzetten voor hun vertegenwoordigingsfunctie; zij bestuderen de stukken voor de vergadering grondig, nemen een standpunt in en verdedigen dit met hand en tand - maar vaak voor een potdove mur.

In bepaalde fakulteiten, waar men (bepaalde) inspraakmogelijkheid heeft verworven, ijveren de studenten voor uitbreiding van hun inbreng. Ofwel door naar pariteit te streven - geen ambitieuze doelstelling, maar eenvoudig het logisch doortrekken van een democratisch principe; ofwel door een plaats te veroveren in de zenuwknoop van de beslissingsmacht, wat meestal het Bureau van een of andere structuur is (bv. Bureau van de Fakulteitsraad).

We menen dan ook dat de inzet van deze kring- en studentenvertegenwoordigers flink moet ondersteund worden.

Het gaat immers niet langer op dat de heren professoren en beleidslui al tien jaar lang, al grappjes makend of smalend, de eerlijke pogingen van de studenten tot volwaardige inspraak de hoek in drummen.

Nee, voorlopig moeten de poorten van de Krakenstraat of van de Hallen niet gebarricadeerd worden uit vrees voor een studentenbezetting op 4 december.

De volgende bijdragen duiden (alleen maar) op het feit dat het de studentenvertegenwoordigers dik de keel begint uit te hangen dat er in de inspraakorganen met hun voeten wordt gespeeld.

En wat daaruit kan voortkomen...

HET DEKORATIEVE ELEMENT VAN DE UNIEF: STUDENTENINSpraak

I. NJET-GEEN STUDENTEN IN 'T BAR

Op de vorige Akademische Raad (A.R. 16.10.78 - zie vorig nummer) werd voor de zoveelste maal geweigerd een lid van de studenten en het Wetenschappelijke Personeel (W.P.) op te nemen in het BAR (Bureau Akademische Raad).

Nochtans poneert art. 5 van hoofdstuk 1, paragraaf 1 van het Gewoon Reglement - Structuur uitdrukkelijk het recht van de studentengeleding om in het hoogste beleidsorgaan opgenomen te worden (gezien de bepaling van het Organiek Reglement over de A.R. als hoogste orgaan).

FUNKTIE VAN 'T BAR

De bevoegdheid van de A.R. ziet eruit als volgt, naar art. 12 van het Organiek Reglement: "De Akademische Raad bepaalt het wetenschapsbeleid van de universiteit, het plan tot verwezenlijking van dit beleid en zijn jaarlijkse aanpassingen, waarin hij het beleid koördineert van de verschillende fakulteiten en andere onderwijs- en onderzoeksinstellingen."

Het spreekt voor zich dat de problemen, die in de A.R. aan bod komen reeds grondig voorbereid zijn op het BAR. Op de A.R. worden slechts de resultaten en uitvoeringsbesluiten van het beleid, dat de BAR voert, ter goedkeuring voorgelegd. De vergadering van de A.R. gaat maandelijks door en wordt gebonden aan een uitgebreid stentje in de Faculty Club.

HET BAR

In het BAR zetelen 7 notablen: M. De Somer - rektor, G. Declercq - algemeen beheerder, H. Servotte - vice-rektor, A. De Bock - voorzitter groep positieve wetenschappen, R. Borghgraef - vice-voorzitter positieve wetenschappen, M. Janssens - voorzitter groep humane wetenschappen, R. Blanpain - vice-voorzitter humane wetenschappen. Deze 7 wijzen beschikken dus over alle informatie. Dezelfde informatie is theoretisch aanwezig in de verslagen van het BAR, die door ieder lid van de A.R. kunnen ingezien worden, ook door de studenten.

Verder kan elk lid aan de A.R. vragen om gehoord te worden op het BAR omtrent een agendapunt, waarvoor zijn geleding haar standpunt wil toelichten. Het informatierecht zou aldus gerespekteerd worden.

WAAROM GEEN STUDENTEN IN 'T BAR

Het feit dat de BAR-verslagen kunnen ingezien worden en dat iedereen kan gehoord worden, volstaat volgens de rektor. Bovendien zijn discussies op het BAR te technisch wat vervelend zou zijn voor de niet-onderlegde vertegenwoordigers van studenten en W.P..

Deze formale redenen kunnen we moeilijk aanvaarden. Het zou inderdaad vervelend zijn voor de 7 wijzen als er pottekijkers aanwezig waren op hun leuke onderonsjes. Waar moet dan gepraat worden over extra-legale subsidies van de industrie en waar dan gekonkel over benoemingen?

Nu en dan zou er toch van die achtergrondinformatie uitlekken en de integriteit van het KUL-bedrijf is dan niet langer verzekerd.

De meer fundamentele waarden, waarvoor ze als verdedigster van de

katholieke geloofsleer pleegt op te komen, zouden wel eens ver te zoeken zijn. Inlichtingen over kumuls zouden de nu toch al zo gelaakte frustratie van de brede bevolkingslagen t.o.v. de universiteit nog versterken en daar heeft niemand wat aan.

De gelden die in dienst van het wapenonderzoek werden ontvangen, de bindingen met industrie en syndikale lobbys, de bemoeizucht van een politieke partij en van de bisschoppen, dat alles zou een meer realistisch gelaat kunnen krijgen.

De verhouding unief - maatschappij die op ongegronde redenen door kritikasters en kontestanten tot een hardnekkig negatieve dwanggedachte wordt opgeschroefd, zou met onvermoed konkrete feiten gestaafd kunnen worden; dat kan

vervolg: p.2

nu eenmaal niet door de academische vrijheidsbeugel. De arrogante houding waarmee de academische overheid de steeds weerkerende eis van studenten en

W.P. verwerpt als een folkloristisch toemaatje bij de opening van de nieuwe cyclus smulpartijen moet ons tot nadenken stemmen.

HOE DE STUDENTENBELANGEN VERDEDIGEN ?

Het hoeft natuurlijk niet herhaald dat als een vertegenwoordiger in het BAR wordt opgenomen, de wandelgangen onder het dakgebinte van de Hallen onvoldoende ruimte laten voor een interne en externe politiek, een dubbele boekhouding en dubbele argumentatie bij benoemingen. Sommigen zeggen dus, laat het bij het oude, we hebben werk genoeg. Anderzijds zouden we met een student in het BAR heel wat gemakkelijker de informatie, tussen de regels van de BAR-verslagen aanwezig, kunnen doorgeven aan de studentenvertegenwoordigers in de A.R.

We willen weten waar we aan toe zijn. Om op een geloofwaardige manier de prestigepolitiek en het beleid te kritiseren moeten we informatie recht eisen. Ook het principiële aspect is belangrijk. We compromitteren ons door de bestaande manier van beleidsvoering te nemen voor wat ze is en verzaken daarmee aan de eis van de studentenbeweging voor een democratische universiteit. Kompromitteren is niet uit de lucht gegrepen. Wat moeten we denken van: "Ge moogt nu mee beslissen, breng dan ook de loyaliteit op om de genomen beslissingen naar buiten uit te verdedigen"?

Eén voorbeeld van de handigheid van de Akademische Raad. Reeds in '76 dienden de studenten de kandidatuur van de onderwijs-filosof Ivan Illich in voor een ere-doctoraat. Dat werd geweigerd (zie Veto jg.3 nr.10). De studenten hielden echter voet bij stuk en dienden einde akademiejaar 77-78 opnieuw dezelfde aanvraag in op de Akademische Raad. Om zeker te zijn van de zaak werden de voorbije maanden 3 nota's over de kandidatuur van Illich doorgestuurd; de laatste uit 7 oktober (ruim de tijd om op de agenda van de A.R. van 16 oktober te verschijnen). Ook was prof. Dekeyser (W & L) bereid gevonden om de

laudatio uit te spreken. Wat merken we nu in het verslag van 16 oktober. Voor de dringende zaak van de ere-doctoraten blijkt er maar één nota te zijn ingediend, nl. deze van het rektorat. Zijn de studentennota's over Illich door een stevige herfstwind een Venster van de derde verdieping van de Hallen uitgewaaid? Nee. Ze zijn eenvoudig weggemanipuleerd en worden door de notablen van de A.R. als niet bestaande beschouwd. En dan krijgt het BAR - wegens hoogdringendheid en bij gebrek aan voldoende kandidaturen - de opdracht om tegen de volgende A.R. een lijst in elkaar te boksen.

(mm)

De bedoeling van participatie is nooit geweest de beslissingen van de machtigste groep als evangelie

te nemen, omdat ze als ketterij verwerpen - gezien de aard van het participeren - toch onmogelijk is. H.F.

II. AKADEMISCHE RAAD: DE NAAM «BELEIDSORGAAN» WAARDIG? (3)

Voor ons - studentengeleding is de A.R. "het beleidsorgaan (op academisch vlak) dat via een konstruktief en kreatief overleg tussen de 3 geledingen (A.P., W.P. en studenten) en steunend op de aktieve inzet van elk lid de universiteit bestuurt voor wat betreft haar onderwijs en onderzoek". (Art. 11 van het Gewoon Reglement - Struktuur geeft een meer uitgebreide omschrijving van de bevoegdheden van de A.R.)

Nu hebben we in het verleden meermaals kunnen ervaren dat "overleg en inzet" voor menig lid weinig realistische begrippen zijn. We hebben stellig de indruk dat we zozegd mogen meespreken omdat men de studenten sinds het begin van de zeventiger jaren in het mede-beheer toegelaten heeft, doch van reële inspraak is weinig sprake en zelden worden we beschouwd als volwaardige gesprekspartners. Anderzijds lijkt het ons evenwel onontbeerlijk dat zij die verantwoordelijkheid in het universiteair beleid wensen op te nemen, de daarvoor veraste tijd, aandacht en werkkraacht vrij maken. Zoniet dient elk voor zich de nodige konsekwentie daarvan te aanvaarden.

De studentenfraktie heeft de voorbije 2 jaar steeds als optie gekozen voor een aktieve inbreng en een realistisch-kritische samenwerking.

Nota's werden ingestuurd, informatie opgevraagd, vragen om verduidelijking en verantwoording werden gesteld, studentenstandpunten - bepaald door de algemene vergadering van de Kringraad - werden te berde gebracht en verdedigd... en van de studentengevaardigden werd een degelijke dossierkennis en voorbereiding geëist.

En wat kregen we daarvoor in ruil? Talrijke verdagingen van agenda-

punten, weinig diepgaande besprekingen van de onderwerpen, niet-kollegiaal (of moeten we hier "on-demokratisch" schrijven) genomen beslissingen, afspraken en besluiten vastgelegd in het beperkt Bureau van de Akademische Raad (BAR) of in de "wandelgangen", een voorzitter- rektor die als een sluwe vos (met zowat 10 jaar ervaring) doorheen het hoenderhok loopt... en steeds wel zijn slag weet thuis te halen.

Toen enkele studentennota's tijdens de A.R. van 12 juni 11. niet besproken werden, was dat een beetje van het goede teveel en schreven de studentenafgevaardigden dat "het niet gepast is de zitting van de A.R. voortijdig te beëindigen opdat een feestje van een afscheid-nemende dekaan zou kunnen doorgaan. Het imago, het beleid en de werkzaamheden van de A.R. zullen daar zeker geen baat bij vinden, integendeel. (...)"

Zoals toen beloofd, stelden de studentenvertegenwoordigers een nota betreffende de evaluatie van de werking van de A.R. Sammir willen we hier de voorname suggesties uit de studentennota aanhalen.

Omtrent inhoud, taak, konceptie en werkwijze van de A.R. dient een duidelijke afspraak gemaakt te worden. Opdat overlappende agenda's en oppervlakkige behandeling van bepaalde

themata vermeden zou worden, is het noodzakelijk de frekwentie van de vergaderingen op te voeren of de duur van de vergaderingen te verlengen. Belangrijke agendapunten worden bij voorkeur in 2 fasen behandeld; in een eerste ronde is er een situering en probleemafbakening met een korte brain-storming; tijdens de volgende vergadering wordt na diskussie een gemotiveerde beslissing genomen. In het begin van het werkjaar wordt een werkschema opgesteld; een strikte timing zorgt ervoor dat een efficiënte voorbereiding en konsultatie mogelijk worden. (...)

Elk van deze voorstellen vraagt weinig tijd en geld en kan dus

snel ingevoerd worden... alleen de bereidheid om van de A.R. een goed funktionerend orgaan te maken dient aanwezig te zijn. En het is sterk de vraag of die bereidheid op dit moment bij elkaar en in voldoende mate aanwezig is. Misschien dat wat meer controle vanwege de respectievelijke achterban op hun vertegenwoordigers daarbij een hulp kan zijn. Alleszins, zoals het nu gaat is het niet langer meer verantwoord nog zoveel tijd, aandacht en geld in de A.R. te steken.

We wilden met deze tekst enkel de alarmbel even laten luiden... een oproep voor een positieve herwaardering van het hogergenoemd beleidsorgaan.

J.L.

(* Deze tekst verscheen ook in de "Open Tribune" van Akademische Tijdingen, jg. 13, nr. 3

III. LANDBOUWSTUDENTEN ALS PROEFKONIJN

Bij het begin van dit akademiejaar is de chaos in de Landbouwfakulteit sedert haar ontstaan nog nooit zo groot geweest. Op de eerste maandag wisten de eerste- en tweedejaars niet eens welke kurussen ze dit jaar moesten volgen. Oorzaak hiervan was de afschaffing van een programmahervorming enkele dagen vóór het akademiejaar begon.

PROGRAMMAHERVORMING

Deze programmahervorming werd in '76-'77 nipt goedgekeurd en eiste vorig jaar haar slachtoffers: het percentage geslaagden daalde van 50% in '76-'77 naar 30% in '77-'78. De hoofddoelen van deze programmahervorming waren de volgende: 1. reductie van het aantal sub-richtingen voor de richting Landbouwkunde. Het uitbouwen van

- 6 hoofdrichtingen (nu zijn er + 15).
- 2. om dit mogelijk te maken: het optrekken van de gemeenschappelijke tronk (d.i. gemeenschappelijke opleiding) voor alle landbouwingenieurs (dit leidt tot een bredere basisvorming, zodat de afgestudeerden sterker zouden staan op de arbeidsmarkt).
- 3. een globale rationalisatie van

- het aantal kolleges waarbij graacht wordt grote herhalingen te verminderen en zo het urenaantal te verminderen.
 - 4. een betere relatie te zoeken tussen het onderwijs in de ingenieursjaren en de kandidaturen: door het overhevelen van enkele kolleges van de ingenieursjaren naar de kandidaturen.
 - 5. een lichte verzwareing te zoeken voor 1° kan (zodat de nog zware selektie in 2° kan voorkomen wordt).
- Zo gezien zijn dit allemaal redelijke en zelfs positieve doelstellingen voor een programmahervorming, en zou het des te spijtiger

zijn dat deze mislukt. Doch deze programmahervorming is niet ontstaan omwille van voorgaande redenen, doch wel omwille van grotendeels financiële overwegingen. De Landbouwfakulteit heeft steeds in financiële moeilijkheden gezeten en dit wegens de ongelukkige verdeelsleutel van de subsidies. Daar de fakulteit Exakte Wetenschappen ons kandidatuursonderwijs verzorgt gaat deze met een groot deel van de subsidies lopen, zodat minder bevolkte maar duurere ingenieursjaren elk jaar de balans doen overslaan in negatieve

vervolg: p.3

10.000 GEDEELD DOOR 6 = GRATIS ONDERWIJS?

STUDENTENORGANISATIES OVER DE AKTIE

Hoever staan we met de actie tegen de 10.000? Welke betekenis heeft deze actie, of beter zou ze kunnen hebben? Kan je de 10.000 los zien van de economische crisis? Wat is er nu eigenlijk aan de hand met de beurzen? Wat is er verkeerd met leningen? Moeten de studenten nu echt optrekken met arbeiders?

Een heleboel vragen die reeds lang bestaan, maar die nu door de actie tegen de 10.000 in verscherpt daglicht worden gesteld. Om een antwoord op deze vragen en een bredere kijk op de actie trokken we naar verenigingen die in ons eigen midden omtrent deze problematiek werkzaam zijn. We stelden ze enkele pertinente vragen.

In dit nummer komen respectievelijk CVP-Jongeren Studentenvloeg, Groep Arbeid/VSB en VVS aan bod; in nr. 5: KVHV, MLB en SJW. Nota: de verenigingen werden individueel gecontacteerd en zij hadden geen weet van de antwoorden van de andere geïnterviewden.

CVP-JONGEREN-STUDENTENPLOEG

Zij stelt zich op in de marge van de CVP en zelfs van de CVP-Jongeren: met voldoende bindingen en loyaliteit om steeds gehoor te vinden binnen de structuur van de CVP, maar anderzijds, met de nodige onafhankelijkheid om inhoudelijk altijd contestant te blijven.

VETO: Welke betekenis heeft voor uw beweging de actie tegen de 10.000?

CVP-St.: Onze beweging is helemaal niet tegen de actie van de 10.000. Wij vinden het alleen jammer dat er over de 10.000 gepraat wordt los van de rest. Men kan niet zomaar tegen de 10.000 zijn. Indien de studiebeurzenbarema's geïndexeerd zouden zijn dan zouden

we voor de 10.000 zijn en zelfs voor het progressief systeem van 5.000, 10.000 en 15.000. Dus dan zouden we het nog veel verder zien. Je kan de 10.000 niet los zien van de ganse sociale situatie die er rond draait.

VETO: Bestaat er volgens u een kans op slagen met de actie?

CVP-St.: Een actie die gekant is tegen de 10.000 alleen heeft niet veel kans op slagen. Het zal niet veel oplossen, de wet is er door. Interessanter zou het worden indien we met nieuwe voorstellen, met een nieuw sociaal systeem opkwamen. Het bestaande systeem is

VETO: Worden er in de huidige actie fouten gemaakt?

CVP-St.: Hetgeen we verkeerd vinden is dat er teveel dingen worden bijgehaald. De studenten weten niet meer waartegen te manifesteren. De 10.000 wordt tenslotte

VETO: Hoe ziet u de doorsnee student in deze actie?

CVP-St.: De student is een apolitieke, een "je m'en foutist". Vandaag kan ik gaan stempelen, morgen zullen we wel zien. Daar ligt één van de fundamenteën van de crisis. De mensen denken niet na. Je zou ervan verstedeld staan als je wist hoeveel studenten er bij een massabetoging gewoon meeliepen. Indien de actie in mei of april zou

verouderd, er zijn vele punten die niet meer gelden. Maar wij zouden dus veel liever hameren op indexering van de studiebeurzen dan op de 10.000. De meeste verenigingen zouden voor de 10.000 zijn als de studiebeurzen geïndexeerd waren.

naar de achtergrond gedrukt. Indexering is steeds - in vroegere acties - een medeslagan geweest, liever hadden we daar een actie rond.

gestart zijn dan had je geen mens op straat gezien. De doorsnee student trekt zich van de ganse zaak weinig aan. Hij is tegen de 10.000 omdat men hem het geld uit zijn zakken haalt. Hij denkt niet verder. De oorzaak hiervan is dat de mensen alles hebben wat ze ook maar kunnen dromen. Bovendien geeft het onderwijs geen politieke vorming.

VETO: Hoe ziet u de actie tegen de achtergrond van de economische crisis en de anti-krisiswet?

CVP-St.: Wij zijn voor een sanering van de publieke financiën. Hierin verschillen we van mening met de socialistische die geen enkele sanering willen doorvoeren. Er moet gesaneerd worden, ook aan de universiteit en hierbij klagen we

vooral het wanbeleid van de unie aan. Wanneer De Somer zegt "wij hebben de 10.000 niet nodig" zal de staat dit niet afkeuren. Maar dan moet De Somer ook de moed hebben geen ander geld te vragen.

vervolg: p.4

vervolg van p.2

ve zin. Naar aanleiding hiervan heeft de Akademische Raad meer dan 5 jaar geleden de kleinste

van de 10 fakulteiten gevraagd haar uitgiften te saneren d.m.v. een programmahervorming.

GEVECHTSSTIJLEN

De uitvoering ervan werd echter onder het dekaanschap van prof. Maes op de lange baan geschoven, totdat deze 4 jaar geleden opgevolgd werd door prof. Boddez. Deze laatste had toen ook de beschikking over een bureau bestaande uit jonge, ambitieuze en dynamische professoren. Dit leidde al van bij het begin tot hevige konfrontaties - nl. een 3 weken durende staking - met de student er als gevolg van een examenperiode verkorting. Nadat dit probleem van de baan was, werd het nieuwe programma in elkaar gebast. Dit gebeurde in de POC (Permanente Onderwijscommissie), waar zowat alle gevechtstijlen toegelaten waren. Eén hoofdregel gold: het diende snel en efficiënt te gaan zoals het toegepaste wetenschappen past.

mogelijk les te geven (desnoods langs assistenten om) en liefst nog in de kandidaturen. Dan begon pas het plak- en lijmwerk. Ze moesten de meesten tevreden stellen opdat hun creatie heelheids door de fakulteitsraad zou komen ("geven en toegeven"). De didactische overwegingen moesten het dan maar bekopen. Er werd geen rekening meer gehouden met het eindresultaat van onze opleiding. De studentenvertegenwoordiging in de POC heeft toen met eindeloosgeduld gepoogd de professoren enige begrippen van pedagogie bij te brengen. Zij vroeg om klare doelstellingen. Hieruit zouden dan de middelen en uitvoering moeten volgen. Hun zeer technische, door zelfstudie gevormde argumenten botsten echter tegen de overmacht van de professoren die dikwijls met zeer bekrompen eigenbelangen de actie van de studentenvertegenwoordiging negeerden en daarover op een onbeschaafde manier uiting aar gaven. De programmahervorming werd dan uiteindelijk nipt goedgekeurd (16 tegen 15 stemmen).

PANIEK

Bij de uitvoering ervan vorig jaar kwamen al gauw de gebreken aan het licht: -de eerstejaars waren duidelijk overbelast; -de professoren van de fakulteit Exakte Wetenschappen hielden zich niet aan de richtlijnen van de Onderwijscommissie; sommigen vertikten het hun cursus in te korten zoals was voorgeschreven. De resultaten bleven niet uit: In de eerste zittijd slaagde maar de helft van het normale percentage, nl. 17%. Er was paniek

en ontgoocheling bij onze lesgevers. Eén ervan liet zich zelfs ontvallen: het spijtige is nog dat de studenten bewust zijn van de ware grondredenen van deze programmahervorming. Aldra stond onze nieuwe dekaan, prof. Ytterhoeven, voor grote problemen: zulk een situatie is alles behalve propaganda voor onze fakulteit. Vele studenten, alsook professoren waren eerder geneigd de toekomstige landbouwstudenten de raad te geven in Gent te gaan studeren. Zelfs op het Rekto-

raat was men ongerust. Deels in samenspraak met De Somer werd de programmahervorming, die pas het licht had gezien, van de kaart geveegd en greep men terug naar

de vroegere situatie. N.a.v. deze gebeurtenissen heeft de studentenvertegenwoordiging enkele kritische bedenkingen geformuleerd waarvan enkele hier genoteerd:

KRITISCHE BEDENKINGEN

- Is het begrijpelijk dat proffen het werk van de O.C. van verschillende jaren in z'n geheel zomaar naast zich neerleggen? Is het begrijpelijk dat zij een paar jaar geleden echter dit voorstel stonden en het nu zomaar op 1 vergadering weer in de prullenmand gooien?

- Worden de 1ste kenners van verleden jaar door zulk een beslissing niet gedegradeerd tot "proffkonijnen zonder enige vorm van verweer"?

- Wordt er in onze fakulteit nog wel aandacht besteed aan "didactiek" of "vorming" of telt voor de proffen alleen maar het financiële aspect? Is voor hen het onderzoek niet veel belangrijker en komt onderwijs slechts op een tweederangsplaatsje?

- Kan men spreken van een goede uitvoering als kandidatuurstudenten in het begin van het akademiejaar niet eens weten welke vakken ze moeten volgen?

- Zal men er ooit in slagen een programmahervorming goed uit te voeren, indien men niet over een controle-apparaat beschikt, dat eventueel proffen die hun boekje te buiten gaan of dus de opgelegde synopsis niet volgen, op de vingers kan tikken. Volgens de dekaan heeft men hier immers te doen met een soort academische vrijheid en is hij er niet toe gevormd deze terecht te wijzen.

De beslissing om terug te keren tot het oude programma is nu echter genomen en we kunnen ze alleen maar betreuren. Nu wacht er ons een andere taak: positief meewerken aan het nieuwe programma. Dit kunnen we doen door o.a. onze eigen verwachtingen van een ingenieursopleiding te formuleren, door

in de onderwijswerkgroep ons te bezinnen over de doelstellingen van zulk een programmahervorming, enz... Alleen door een ruime medewerking aan deze problematiek van zoveel mogelijk studenten kunnen we echter de proffen laten zien dat voor ons didactiek en opleiding zeer belangrijke zaken zijn.

Maar zullen wij uiteindelijk een positieve inbreng hebben? De feiten hebben in elk geval aange-toond dat de onmondige situatie (daar we nog steeds sterk ondervertegenwoordigd zijn) van de studenten in de inspraakorganen enkel dienen om ons de illusie te geven dat we positief kunnen werken, en op de koop toe de studentenvertegenwoordiging kunnen compromitteren. Daarom is dit jaar in de werkgroep onderwijs de tendens om meer naar de basis te werken in de hoop daar de nodige steun te vinden om verder te werken aan de belangen van onze opleiding.

E.V. - Landbouw

VETO: Hoe staat u tegenover een betoging zoals deze van 25 oktober in Antwerpen waarin arbeiders (Lavaars ACOD) samen met de studenten opstapten?

CVP-St.: Wij zijn tegen een betoging die allerlei slogans meevoert. Als je er allerlei bijhaalt ga je de mensen bedotten. Wij

zijn eerder voor een betoging rond één bepaald punt. Dan willen we samen betogen met anderen. Je moet niet in het wilde weg betogen.

VETO: Wat denkt u over het voorstel om leningen in te voeren?

om leningen in te voeren?

CVP-St.: Wij zijn tegen het systeem van de leningen omdat ze moeten terugbetaald worden. Wij zijn echter wel voorstander van voorwaardelijk terugbetaalbare studiebeurzen. Iedere student van een lage inkomensklasse tot een hoge inkomensklasse zou volgens ons recht hebben op een maandelijks beurs van 10.000 fr. Later als hij zijn beroep uitoefent hoeft hij niets terug te betalen. Kom je echter uit een zeer hoge inkomensklasse dan ga je proportioneel hetgeen je gekregen hebt moeten terugbetalen. Tevens blijft het recht op vrij onderwijs in ons systeem gehandhaefd. Iemand

die filosofie wil studeren maar later in een fabriek wil werken, kan dat. Hij hoeft zijn studiebeurs niet terug te betalen, ongeacht uit welke inkomensklasse hij ook komt. Het is pas wanneer je zelf in een hoge inkomensklasse terecht komt dat je je beurs zal afbetalen. Niet iedereen zal recht hebben op een studiebeurs, iemand die ze werkelijk niet nodig heeft zal er geen kunnen krijgen. Ook iemand die uit een hoge inkomensklasse komt en door zijn studies weer tot die klasse zal gaan behoren, zal moeten afdragen. Het is dus een systeem tussen belasting en terugbetaling.

VETO: In jullie onthaalbrochure lezen we dat jullie "mei 68" niet meer mogelijk achten. Waarom?

Het is erg spijtig dat dit niet meer mogelijk is. De oorzaak is dat de student apolitiek is, "je

m'en foutist" is. Het is niet meer mogelijk en wij betreuren het.

GROEP ARBEID/VSB

VSB staat voor Vlaamse Socialistische Beweging. Deze vereniging stelt zich tot taak de objectieve gelijkheid van de Vlaamse en sociale beweging te verduidelijken. Zij ziet de Vlaamse strijd als een klassenstrijd. Ze opteert voor een niet-sektair democratisch basissocialisme.

VETO: Welke betekenis heeft voor u beweging de aktie tegen de 10.000

ARB.: Wij zien die aktie duidelijk als reaktie van de studenten tegen de ontmanteling van de sociale sektor, van de sociale verworvenheden. In de jaren '60 hebben we een demokratisering gekend, deze had vooral een ekono-

mische basis. Die ekonomische basis verzwakt nu en heeft tot gevolg dat men de democratie een stuk gaat terugduwen. Het is duidelijk dat wij ons daartegen verzetten.

VETO: Bestaat er volgens jullie kans op slagen?

ARB.: Dit zal afhankelijk zijn van het verder verloop van de aktie. Het zal niet makkelijk zijn om tegen de 10.000 nog iets te doen, vooral omdat er een koninklijk besluit is. Maar zelfs

als er weinig kans is moeten we met de aktie doorgaan omdat zulke akties ook een vorm van bewustmaking zijn. Aktie is in elk geval zinvol.

VETO: Hoe ziet u de doorsnee student in de aktie?

ARB.: Vele studenten zien de band niet tussen de 10.000 en de rest. De doorsnee student ziet

vooral hoe hij persoonlijk getroffen wordt.

VETO: Bestaat er dan geen gevaar om het merendeel van de studenten te verliezen bij het gebruiken van slogans die dieper tasten?

ARB.: Inderdaad, wanneer die slogans niet aanvaard worden door het merendeel is het beter de korporatistische slogan te gebruiken "neen aan de 10.000". Maar we moeten zeker proberen via diskussie de ganse zaak open te

trekken. Hierbij moeten we er vooral voor zorgen dat we niet te grote sprongen maken. Dan zouden we de messa verliezen. Daarom moet er een geleidelijke bewustmaking komen.

VETO: Hoe staat u tegenover het samengaan van arbeiders en studenten in de aktie, zoals bv. tijdens de betoging in Antwerpen?

ARB.: Wij zijn voor een zoveel mogelijk samengaan van personeel en studenten. Het personeel is evenzeer getroffen als wij. De meeste studenten kunnen dit ook

gemakkelijk begrijpen. Ze weten zelf dat ze later moeilijkheden zullen hebben om een job te vinden.

VETO: Wat denkt u over het voorstel om leningen in te voeren? Zou er geen leningstelsel kunnen uitgewerkt worden dat toch rechtvaardig is?

ARB.: Hiermee zijn we het niet eens. Je mag van de studie geen investering maken die moet afbetaald worden wanneer je afgestudeerd bent. Wij pleiten voor een verbeterd beurzenstelsel. Door het feit dat ie iemand die

het kan gebruiken een studiebeurs geeft, maak je de persoonlijke investering in de studies veel kleiner. Als iemand begint te lenen betekent dit dat wanneer hij afgestudeerd is het geld er terug moet uitgehaald worden.

VETO: Hoe staan jullie tegenover het voorstel van de CVP-Jongeren (studentenploeg) om voorwaardelijk terugbetaalbare studiebeurzen in te voeren?

ARB.: Wij gaan er van uit dat het verkeer is dat bepaalde

mensen veel en anderen weinig verdienen. In de huidige situatie is

het zo dat mensen die werkelijk een lening nodig hebben er een zouden moeten krijgen, maar als deze mensen geld nodig hebben, moeten ze in de eerste plaats een studiebeurs krijgen. Zij moeten een ernstige kans krijgen om met die beurs

erdoor te komen. Vertrekken van studieleningen als basis is verkeerd. Als je bij dit alles de ganse inkomensverdeling niet in vraag stelt ga je erg korporatistisch denken.

VETO: Wat betekent voor jullie demokratisering van het onderwijs?

ARB.: Dit betekent natuurlijk dat iedereen gelijke kansen krijgt. Maar tevens dat het los zou gezien worden van het ekono-

sche beleid. Het gaat niet op dat je geheel en al opgeleid wordt voor de ekonomische funktie die je later zal moeten innemen.

VVS

is de koördinerende organisatie van de Vlaamse studenten, zowel van de universiteiten, als van het Niet-Universitair Hoger Onderwijs (NUHO). VVS streeft ernaar en efficiënt demokratische aktestrukturen op te bouwen, waardoor de autonomie van de studentenbeweging t.o.v. politieke organisaties moet verzekerd worden.

VETO: Hoe ziet u de aktie rond de 10.000 tegen de achtergrond van de ekonomische krisis en de anti-krisis-wet?

VVS: Sinds '74 wordt herhaald dat we moeten besparen met als argument dat we boven onze stand leven. Hierdoor zouden we dan nieuwe arbeidsplaatsen kunnen kreëren. Regelmatig komt men dan ook met een besparingspakket naar voor en zijn er dan ook al ettelijke miljoenen bespaard. Nochtans kan je niet ontkennen dat de werkloosheid toegenomen is. Ik zie nog altijd geen enkele job die erbij gekomen is. Je kan je aldus afvragen of de besparingsredenering wel opgaat. Dit is een probleem dat zich stelt op ekonomisch niveau.

Daarnaast zie je dat de besparingen gewoonlijk de sociale sektor, de kulturele en welzijnsvoorzieningen treffen maar nooit onze defensiepolitiek. Dit ligt op het domein van de waarde-oordelen binnen de besparingen. Er is geen sluitend bewijs waarom er moet bespaard worden. Als je begint te besparen op onderwijs dan ga je duidelijk in een verkeerde richting. Je zou zelfs meer geld moeten uitrekken voor het onderwijs maar dit dan met in achtneming van grondige hervormingen binnen het onderwijsstelsel.

VETO: Wat denkt u van het beurzenstelsel? Zou er geen rechtvaardig leningstelsel kunnen uitgewerkt worden?

VVS: Beurzen ja, leningen nee, kan een juist standpunt zijn maar daarmee bereik je niets. We moeten dit konkretiseren. Wij zijn principieel tegen leningen. Als er leningen zijn om iets anders aan te vullen, oké. Maar niet zoals Michel, Ramaekers en de CVP-

Jongeren dat zien die het beurzenstelsel gaan inkrimpen en met leningen willen aanvullen voor de rijken. Een leningstelsel kan nooit uitgewerkt worden in een zin dat het gunstige effecten zou hebben op de demokratisering van het onderwijs.

VETO: Wat betekent voor jullie dan demokratisering van het onderwijs?

VVS: Voor ons gaat het verder dan vrije toegang tot het onderwijs. We moeten ook rekening houden met wat er na het onderwijs gebeurt, met de beroepsuitwegen. We moeten de vraag stellen, moeten die mensen nou echt zoveel

verdienen. In dat opzicht kan je dus al tegen leningen zijn. Niemand kan tegen het standpunt zijn dat iemand die veel verdient veel afdraagt. De kwestie is of je daarvoor studieleningen moet invoeren in plaats van beurzen.

VETO: Hebben jullie zelf een alternatief voor het huidige toelagenstelsel?

VVS: Het beurzenstelsel zou moeten veranderen worden in de richting van een studieloon. Is studeren niet bijdragen tot een toekomstige welvaart, moet je er dan geen vergoeding voor krijgen zo-

als voor andere arbeid? Dit brengt tevens een diskussie op gang over het sociaal statuut van de student. Waarom moeten studenten afhankelijk zijn van hun ouders?

VETO: Welke betekenis heeft voor u beweging de aktie tegen de 10.000?

VVS: Na twee jaar van "stilte op de campus" is bewezen dat de studentenbeweging niet dood is. Dat er nog altijd mogelijkheden

zijn om de studenten in beweging te krijgen. Vooral is nu bewezen dat de student nog bereid is om voor zijn rechten op te komen.

VETO: Waarin verschilt deze aktie van vorige akties?

VVS: Er is ook in deze aktie een kontinu verloop te bespeuren ten aanzien van de vorige akties. Sinds '75 is men opgekomen tegen besparingsmaatregelen, tegen het selektiesysteem, voor studiebeurzen, dus voor dingen die de student direkt treffen. Vroeger werd betoogd rond Vietnam, Chili, dus wereldproblemen. De aktie tegen de 10.000 ligt volledig in de lijn van de nieuwe tendens in de studentenbeweging die zich vooral richt tegen een universiteit die de grote toeloop van studenten niet ernstig kon opvangen en die dus niet aangepast was aan haar

AKTIVITEITIPS

DE VIER MIDDENSTE BLADZIJDEN VAN VETO ZIJN SPECIAAL BEDOELD OM AKTIVITEITEN VAN ALLERLEI ORGANISATIES (KRINGEN, STUDENTENVERENIGINGEN, VORMINGSORGANISATIES, WERKGROEPEN...) OP TE NEMEN. IN DE KALENDER WORDEN DEZE KORT KRONOLOGISCH OPGENOMEN. DE BUITENBLADZIJDEN WORDEN GERESERVEERD VOOR EEN WOORDJE UITLEG EN TOELICHTING OP DE AKTIVITEITEN (uiterste datum voor kopij: zie laatste pagina Veto)

HUURPRIJS UNIVERSITAIRE LOKALEN 1979

Met vreugde vernamen wij, en met ons waarschijnlijk de vele studentenorganisaties en verenigingen dat de huurprijzen voor het jaar 1979 ongewijzigd zullen blijven. Dat betekent concreet dat seminarielokaaltjes in de A.V. en De Valk gratis blijven; dat de huurprijs voor de auditoria in Auditorium Vesalius, De Valk en S.W. op 350 fr blijven; dat de Kleine Aula goed is voor 875 fr; dat de Grote Aula volgende prijzen behoudt:

- inkom gratis: 1000 fr
- inkom tot 50 fr: 1500 fr
- inkom tussen 50 en 100: 2500 fr
- inkom boven 100 fr: 5000 fr

Voor vernoemde lokalen wordt tijdig een aanvraag ingediend op het A.S.R.-sekretariaat; voor activiteiten in de Grote Aula de maximumprijzen vermelden.

De kringen kunnen gratis beschikken over de lokalen van hun fakulteit op voorwaarde dat ze dit tijdig melden aan de administratieve sekretaris van hun fakulteit.

de A.S.R.

STRIPTEKENAARS

Welk groot of klein blad is er niet fier op dat het een vaste én goede tekenaar in zijn redactie zitten heeft. Veto kan niet fier zijn, want het heeft er nog altijd geen.

Veel zoeken, oproepen placers en rondkijken. Het heeft allemaal niet geholpen tot nog toe. En toch zijn ze er.

Je ziet ze opduiken (anoniem) in het kringblaadje, op een kartoonwedstrijd georganiseerd door GIST. En nu, sinds 17 november - en dit nog tot 1 december - kan je ze bij bosjes treffen in de pauzekamer van het faculteitsgebouw Wijsbegeerte en Letteren: de nieuwe heldenmakers - het jonge striptalent uit de rangen der Leuvense studenten.

Zij hebben hun droom, die zovelen koesteren maar er niet toe komen ze uit te voeren, in werkelijkheid omgezet: de nieuwe Schultzen, de Moris-sen, de Wolonski's, om er maar enkele te noemen die je wel in elk kot tegenkomt.

Het wachten is nu alleen op het nieuwe - allernieuwste - album waarvoor België, Europa of de wereld storm zal lopen: de gedegen Asterix.

In afwachting: hollen naar het Kremlin en tot rust komen bij de toekomstige generatie strippfiguren en hun geestelijke vaders (en moeders?)

SPORTA-STUDENTENWERKING

Sporta-studentenwerking organiseert:

- SCHAATSEN: iedere woensdag van 19.30 tot 22.30u. vertrek: Fr. Lintstraat-Vesaliusstraat om 19.30u deelname: 120 fr (bus, inkom, schaatsen inbegrepen)
- SPORTWEEKEND: op 2-3 december een sportief weekend met als ingrediënten: recreatiesport, drop-ping en natuurexploratie, wandeling in de Kalmthoutse heide; + van zaterdag 2 december om 14u tot zondag 3 december om 17u. + plaats: Hoeve de Blokskens, Moerkantsebaan 308, Essen + inlichtingen + prijs: 350 fr.

Inschrijvingen en inlichtingen voor deze activiteiten:

Sporta
Vlamingenstraat 39
3000 Leuven
telefoon (van 12 tot 14u):
016/23.14.41
of 22.86.20 (Hilde Le-naerts)
22.72.91 (Marleen Foets)

WA WILDE GAO?

"Meisjes zijn 't allermooist op aard" - niets wat hun schoonheid evenaardt".

Wij veronderstellen dat de Raymond hier doelt op de ongekunstelde Vlaamse jonge vrouwen met verleidelijke okselgeurtjes en échte schoonheidsvlekjes aan de linkermondhoek.

Want wij wijn bijna van ons stokje gegaan toen - wat men wel eens pleegt te noemen - een "poppetje" in een walm van parfumerie voorbij heupwaarde.

Wij = een viriele, Dior- en Avon-hatende eerste prijs body builder.

KOMITEE TEGEN DE WAPENHANDEL OP BEZOEK

Op woensdag 8 november brachten 5 delegaties van het Komitee tegen de Wapenhandel een bezoek aan de partijbureaus van de PVV, CVP, KP, VU en BSP.

Zij boden daar een zwartboek aan en vroegen om in het partijprogramma de 2 eisen op te nemen door het komitee al 3 jaar voorgesteld: parlementaire controle en een overlegorgaan dat de omschakelingsmogelijkheden onderzoekt.

In de begeleidende brief wees o.m. op het feit dat België in een versneld tempo wapens uitlevert. Dit moet volgens een vaste procedure verlopen die niet altijd wordt nageleefd. Vandaar de 2 gestelde eisen. Verder wees het Komitee op

de kontradiktie tussen enerzijds de oproep via het NCOSt tot zelfontwikkeling van de Derde Wereld en anderzijds de levering van wapens aan diktatoriale regimes in diezelfde Derde Wereld om de bevolking te onderdrukken. "Belgische wapens blokkeren nog in vele landen 'de uitweg' uit de derde wereld". Het komitee rekent er dan ook op dat de verschillende partijen de 2 eisen zullen opnemen in hun programma voor de nakende verkiezingen.

Kontaktadres Komitee tegen de Wapenhandel:

L. De Rooms
Ravenstraat 30
3000 LEUVEN
016/23.58.62

MASSAKOMMUNIKATIE IN HET VERWEER

Sinds 12 oktober bestaat er te Louvain-La-Neuve een vrije radiozender, die elke week 2 avonden uitzendt.

De bedoeling van de animatoren van radio LLN is o.m. een hechtere band krebren tussen de bewoners van de universitaire gemeenschap. Ze willen het woord geven aan elke persoon of groepering die dit wenst om alzo degenen die nieuws en informatie verspreiden en degenen die ze ontvangen dichter bij elkaar te brengen.

Radio LLN verwerpt elke politieke of universitaire binding. In de eerste periode zal er evenmin enig commercieel akkoord gesloten worden. Dit autonoom-zijn garandeert aan radio LLN een totale vrijheid van aktie. De afwezigheid van controle belet nochtans niet dat er een sterke samenwerking is tussen de animatoren van de radio en de representatieve studentenorganisaties en de studenten die wensen aktief deel te nemen aan de uitzendingen. Radio LLN is geen monopolistische zender. Ze zou graag andere dergelijke regionale zenders zien ontstaan in België; een aanzet betekenen tot het in vraag stellen van de desbetreffende wetten en

het legaliseren van vrije en democratische radio's in België.

Tijdens de zesde uitzending op 26 oktober werden de zenders van radio LLN ontdekt door radiogoniometrische vrachtwagens van de RTT en door de BOB.

Om inbeslagname van het materiaal te beletten riepen de animatoren alle luisteraars op om hen te komen steunen op de plaats van de uitzending, Place des Wallons. In 5 minuten tijd waren er 1500 studenten aanwezig en eisten dat Radio LLN zijn uitzendingen kon voortzetten.

Een groep studenten viel een kamionet van de RTT aan met stenen en houten stokken. De ordestrijdkrachten en de kamions van de RTT dropen af voor een menigte woedende studenten.

Er werd geen enkele aanhouding verricht en het materiaal is niet in beslag genomen. De animatoren van radio LLN protesteren tegen deze intimidatiepogingen, die een inbreuk zijn op het recht van vrije meningsuiting.

Radio LLN kan elke dinsdag en donderdag vanaf 18u ontvangen worden op FM, 102 MHz.

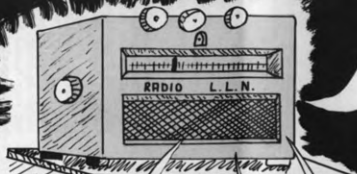
BPA

CARMINA BURANA

De Duitse muziekvorser en uitvoerder, Carl Orff, inspireerde zich op middeleeuwse liederteksten uit de studenten- en andere vogabondenwereld om één van de origineelste muziekuitvoeringen op de planken (en plaat) te zetten. De originele uitvoering werd gebracht met een koor en als instrumenten enkel twee piano's en geïmproviseerd, maar overweldigend slagwerk. De verwevenheid van stemmen, de alles behalve gewone zangstijl, de tikkende houtjes, de gigantische symbolen brengen je in een sfeer, waarvan je weet dat het

altijd blijft duren. Net zoals Mikis Theodorakis de gedichten van Pablo Neruda op muziek zette en ze tot Griekenlands top-hit nummer 1 maakte met zijn "Canto General".

Op 5 december krijg je (als student van 50 fr) de "Carmina Burana" nogmaals in een originele versie te horen, gebracht door het koor Musica Nova uit Boom o.l.v. Roger Leens; en dit in de stadsschouwburg. Op de vooravond van Sinterklaas kan je je geen beter (muzikaal) geschenk indenken.

FAKULTEIT W & L, PAUZEKAMER, 10-17u:
tentoonstelling: "de nieuwe heldenmakers (strip talent)"
(doorlopend tot 1 december)
inkom: gratis
(org. Fakulteit W & L - zie ommebant)

ELCKER-IK, 20u:
cyclus: "De en rond de crisis":
economicsche crisis - kritische
doorlichting van de achtergronden
en de oorzaken
inkom: 40 fr
(org. Elcker-Ik Leuven)

*T STUC, VERGADERZAAL, 20u:
vormingsvergadering
inkom: vrij
(org. SJW)

Maandag 20 november

LOKAAL NIEUWE BRUG, 20u
diskussievond: "Pers en Kommunitatie"
inkom: vrij
(org. Nieuwe Brug - zie ommebant)

STEDELIJKE AKADEMIE, VOORDRACHTZAAL, 20u:
openbare lezing: "De zeven stralen van het Oorprinsch Licht"
inkom: vrij
(org. RozekruiserGenootschap - zie ommebant)

*T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
klassieke en hedendaagse muziek:
The Compello Band
inkom: 120/80 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc-krant november)

dinsdag 21 november

ELCKER-IK, 20u:
vierde avond in de reeks: "Ziekten van deze tijd": hart en bloedvaten, mmv K. De Koker
inkom: 50 fr
(org. Gezondheidsraad Leuven - Elcker-Ik-Leuven)

GROTE AULA, 20.30u:

folk: Rum
inkom: 150/100 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc-krant november)

AUDITORIUM VESALIUS, 20.30u:
film: "Mais qu'est-ce qu'ils veulent"
inkom: 40 fr
(org. DAF-Leuven - zie ommebant)

ELCKER-IK, 17.30u
repetitie Rood Koor

FR. LINTSTR.-VESALIUSSTR. 19.30u
samenkomst voor schaatsen
deelname: 120 fr
(org. Sports-studentenwerking - zie ommebant)

DE BRON, KESSEL-LD, 19.30u:
vierde sessie van de bio-emergentische groep
deelname: 3700 = 550 fr
(org. G. Leforce - zie Aktiviteits Veto 2)

*T STUC, VERGADERZAAL, 20u:
vormingsvergadering "Eenheidsfront of sektarisme"
inkom: vrij
(org. MLB-Leuven)

woensdag 22 november

KAPEL LEMMENSINSTITUUT, 20u:
orgelrecital door A. Isoir
inkom: ?
(org. Concertvereniging Lemmens-instituut)

*T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
tonel: "De ongelooflijke maar droevige geschiedenis van de onschuldige Erendire en haar hartelozes grootmoeder" door Katheter
inkom: 120/80 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc-krant november)

BLAUWE SCHIIT, 21u:
Fiesta Latina
inkom: ?
(org. Vrienden van Cuba)

donderdag 23 november

ELCKER-IK, 20u:
derde film in de reeks: "Het Geschiedenisboek"
inkom: 50 fr
(org. Elcker-Ik Leuven)

KLEINE AULA, 20u:
lezing in de reeks: "Ontwikkelingsamenwerking en ontwapening": heeft de EG een ontwikkelingsbeleid?
inkom: gratis
(org. Theologische Kring im VVN - zie ommebant)

vrijdag 24 november

*T STUC, BAR, 22u:
café chantant
inkom: gratis
(org. Kultuurraad)

zondag 25 november

DE VALK, 10u:
studiedag arbeidsrecht: "De gelijke behandeling van mannen en vrouwen"
inkom: gratis
(org. Instituut voor Arbeidsrecht - zie ommebant)

VEEK D.I. VRIJW. NIJDOELARES, 20u:

zondag 26 november

GEMEENTEHUIS HEVERLEE, 11u:
zondagmiddagconcert met C. Verbraken (piano) en F. Ijzpens (viool)
inkom: 40/20 (CJP)
(org. Culturele Dienst Stad Leu-

*T STUC, VERGADERZAAL, 20u:
vormingsvergadering
inkom: vrij
(org. SJW)

STADSSCHOUWBURG, 20.15u
universiteitsconcert: The Festival of Lucern, met werken van Mozart, Pachelbel, Bach, Haydn, Kakhonen
inkom: 100/50 (studenten)
(org. Rektoraat KULeuven - BRT-3)

*T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
filmklub: "Nosferatu"
inkom: 50/40 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc-krant november)

maandag 27 november

Dowleynconcert: "De Jaagtelijden" (Haydn)
Inkom: 100 - 200 - 300 fr
(org. Culturele Dienst Stad Leuven - zie omekant)

dinsdag 28 november

GEEL HUIS, KARL MERCIERLAAN 92, HEVERLEE, 10u:
begin studiedagen: "De bodem als substraat voor plantproductie"
inkom: gratis
(org. Fakulteit Landbouw - zie ook dit nummer, p.2)

GROTE AULA, 18.45u:
Vlaams Studentenzangfeest
inkom: ?
(org. KHVH)

AUDITORIUM K. CAMPUS ARENBERG III, HEVERLEE, 21u:
filmforum: "Que la fête commença"
inkom: 40 fr
(org. Heverlese Kringen en Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc-krent november; zie omekant)

zondag 3 december

STADHUIS LEUVEN, GOTHISCHE ZAAL, 11u:
zondagmiddagconcert door F. Nikolaf (piano) en V. Spanghe (cello)
inkom: 40/20 (CJP)
(org. Culturele Dienst Stad Leuven)

SCHÖORSTEEN, CENTRALE VERWARMING, GASKACHEL, 20u:
klaarzetten van de schoen met wortels voor Sinterklaas, Zwarte Piet en de ezel
deelname: gratis
(org. Sinterklaas im GB-INNO-Bon Marché-Galerias Anspach ea)

STADSSCHOUWBURG, 20.15u:
universiteitsconcert: hoor Musica Nova met "Carmina Burana"
inkom: 100/50 (studenten)
(org. Rektoraat KulLeuven - BRT-3 - zie omekant)

T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
Franse folk met Myrddin en Pierre Bessaux
inkom: 80/80 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc december)

dinsdag 5 december

Büvegal
Hito 15-5 nr.

maandag 4 december

T STUC, VERGADERZAAL, 20u:
vormingsvergadering
inkom: vrij
(org. SJW)

STEDELIJKE AKADEMIE, VOORDRACHTEN ZAAL, 20u:
openbare lezing: "Christianopis 3"
inkom: vrij
(org. RozekeuzersGenootschap - zie omekant)

T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
filmclub: "Der Wilde Tod"
inkom: 50/40 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc december)

FAKULTEITSGEBOUW W & L, 8^e VERDIEPING, 12u:
universiteitsconcert met P. Dombly (hobo) en C. Evrard (piano);
inkom gratis
(org. Fakulteit W & L)

ELCKER-IK, 17.30u:
repetitie Rood Koor

T STUC, VERGADERZAAL, 20u:
vormingsvergadering: "Zijn de arbeiders nog revolutionair?"
inkom: vrij
(org. MLB-Leuven)

KAPEL LEMMENSINSTITUUT, 20u:
orgelrecital door J. Sliuys
inkom: ?
(org. Concertvereniging Lemmens-Instituut)

ELCKER-IK, 17.30u:
repetitie Rood Koor

GEEL HUIS, 8.45u:
vervolg studiedagen: "De bodem als substraat voor plantproductie"
inkom: vrij
(org. Fakulteit Landbouw - zie ook dit nummer, p.2)

UNIVERSITEITSHALLEN, PROMOTIEZAAL, 17u:
lezing: "Soils and Food Production in Future" dr. Prof. W. Flieg, ere-doctor Fak.Landbouw
inkom: vrij
(org. Fakulteit Landbouw)

KAPEL LEMMENSINSTITUUT, 20u:
orgelrecital door E. Emond
inkom: ?
(org. Concertvereniging van het Lemmensinstituut)

woensdag 29 november

T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
special: Werkcentrum Dans
inkom: 120/80 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc-krent november)

GROTE AULA, 20u:
lezing: "Le Marché Commun Agricole" door A. Ries
inkom: gratis
(org. Centrum voor Landbouweconomie im Landbouwkring, Europakring en Kring vr. Internationale Betrekkingen)

IS ER NU
NIKS TE DOEN, BOBBIE?
IK VERVEEL ME DOOD...

woensdag 6 december

T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
toneel: "Verschrikkelijk Verstandig" van M. Gidden
inkom: 120/80 (steunkaart)
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-Stuc december)

GROTE AULA, 20.30u:
benefietconcert met Rum
inkom: 150/100 (voorverkoop)
i.t.v.v. en org. Appeltuin

donderdag 30 november

T STUC, VERGADERZAAL, 20u:
vormingsvergadering: "Het herstel van het kapitalisme in Rusland"
inkom: vrij
(org. MLB-Leuven)

ELCKER-IK, 20u:
debat in de reeks: "Om en rond de crisis": crisis en werktijdverkortung, smv ACV, ABVV, VBO
inkom: 40
(org. Elcker-Ik-Leuven)

T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
toneel: "Als de vos de passie preukte" - "Over de wanorde van de ordie" door Theater Synodrom
inkom: 8/60 (voorverkoop)
(org. Theologische Kring)

Nu het de mensheid steeds duidelijker wordt dat het tot in alle onderdelen en bovendien van ons samenlevingspatroon gist en dat alles zeer sterk aan verandering onderhevig is, is de mogelijkheid groot dat de mens zich afvraagt wat het doel van zijn leven is.

Als men tot het inzicht komt dat de waarden buiten de mens steeds minder houvast bieden, dan bestaat de kans dat met gaat zoeken en tasten naar een innerlijke houvast. Om de zoekende mens behulpzaam te zijn in dat bewustwordingsproces, is het Rozekeisers Genootschap (het voorportaal van de Geesteschool van het Gouden Rozekeis) werkzaam.

Valen slaan pessimistisch de ontwikkelingen in de wereld gade. Het Gouden Rozekeis is evenwel noch pessimistisch noch optimistisch, omdat het de golfbeweging in die ontwikkelingen kent en weet dat niets in onze wereld-van-tijdelijkheid blijvend is. Onvoorwaardelijk is alles onderworpen aan de wet van geboren worden, tot het hoogtepunt groeien en weer afsterven. Dit geldt ook voor iedere mens van vlees en bloed. Het aardestelsel is een leerschool, en de mens kan door talloze ervaringen heen gevoerd worden naar inzicht in de bedoeling van zijn leven-dood bestaan hier. Door "innerlijk bezit" kan de mens komen tot de vervulling van het Oorspronkelijk Plan, dat door de Logos voor de mensheid is bepaald.

De onwankelbare zekerheid van dit plan ligt besloten in het oeraoem, gelegen in de top van de rechter hartkamer. Dit geestvonktoom is de kiem van een volkomen nieuwe microkosmos.

Daarom is de grote les, die ons

huidige bestaan ons te leren heeft - dat dit vergankelijke leven geen doel op zichzelf is;

- dat de mens gebonden is aan een aardse sterfelijke persoonlijkheid en een biologisch bewustzijn, het eveneens sterfelijke aan leiding ontsnapte ik-bewustzijn.

De ware bedoeling van het Oorspronkelijk Plan voert ons tot inzicht, als een vast bezit, dat de natuurmens geropen is om aan zijn Oorspronkelijk Doel te beantwoorden:

- door in vrijwilligheid mee te werken aan de zuivering van de microkosmos;
- daardoor zich te onttrekken aan de krachten van de huidige microkosmische-macrokosmische planeterium;
- ten gevolge waarvan de dialectica wordt opgeheven.

Op deze basis werkt de mens als bouwmeester aan het Oorspronkelijk Plan en stelt hij zich onder de Andere Absolute Stralingsvolheid van de Christuskracht.

Verdere inlichtingen en contactbrieven over transfiguratie (gratia) bij

RozekeisersGenootschap
Lindelei 9
9000 GENT
091/25.43.16

THE TRIBAL LIFE FUND

Als je een auteur uit de Klassieke Oudheid één van de vele schriftloze volken uit Centraal of Noord-Europa hoort beschrijven, krijg je wel 's de indruk dat de "barbaren" in kwestie ergens uit een dieren-tuin ontsnapt zijn. In het beste geval, bv. bij Caesar, worden ze je als naïeve kinderen voorgeschoteld.

Tijdens de ontdekkingsreizen in de 16e eeuw en later hield men er nog steeds dezelfde opvattingen op na. In naam van de "beschaving", ontwikkeling en vooruitgang werden Indianen uit hun oorspronkelijke woongebieden gejaagd en uitge-reoid.

Dezelfde hoogmoedige, ethocentrische handelwijze leeft - in een mooiere verpakking weliswaar - verder in onze eigen tijd. In naam van diezelfde beschaving worden nu nog de bewoners van Amazonië, Irian... als wild opgejaagd of omgebracht. Nog steeds worden culturen gerangschikt volgens een primitiviteitschaal, waarbij de westerse maatschappij als standaard wordt gehanteerd. Brutaal gesteld komt die indeling neer op: "Wie niks om het lijf heeft zal ook wel niks in z'n kop hebben"! Dergelijke klassifikatie is alles behalve wetenschappelijk. Ze pikt bij haar beoordeeling (zeg maar veroordeling) één element (nl. de technologie) uit de totaliteit van cultuurbestanddelen (ekonomie, religie, rechtsspraak...). Het is meer een morele dan een wetenschappelijke klassifikatie. Over de rijkdom van zgn. primitieve culturen is bij buitenstaanders nog maar weinig geweten. Geen wonder dat er dan ook geen haan naar kraait als ergens in "een godvergeten oord een bende wilden wordt aangepast". De vernietiging van de laatste jager/verzamelaars gebeurt niet steeds even gewelddadig of systematisch. Meestal worden ons denkpatroon, samen met westerse gedragingen als vernieuwende idealen opgedrongen. Met het inheems waardensysteem wordt tabula rasa gemaakt. Alsof de mensen in kwestie erop gebrand zouden zijn hun maatschappelijk leven op dezelfde leest te schoeien als de

onze! De laatste vrije groepen van schriftloze volken zijn dan ook tot verdwijnen gedoemd... tenzij wij er tijdig iets aan verhelpen!

Het Tribal Life Fund propageert de volgende drie punten: a. omschrijving en bescherming van het eigen grondgebied en environment van deze mensen, volgens de normen van de Verenigde Naties; b. herstel van het evenwicht tussen mens en natuur bij zgn. primitieve volken, zonder evenwel het eigen cultuurpatroon te schaden; c. afremmen van het vernietigen door de "beschaafde" wereld van de menselijke waardigheid en het environment.

Het Tribal Life Fund vertoont op 28 november om 20.30u in het auditorium P.E. Janson (ULB, F. Rooseveltlaan 50, 1050 Brussel) de film "RAONI". Het betreft een prent van de Franse cineast J.P. Dutilleux, kandidaat voor de Oscar van de beste documentaire film. "RAONI" belicht de nefaste gevolgen van de Transamazoe-snelweg voor de autochtone Braziliaanse Indianen.

Wil je op de hoogte blijven van de praktische verwezenlijking van de bovenvernoemde beginselverklaring, of zelf meewerken: schrijf dan naar Fort Jacolaan 80, 1180 Brussel, of neem contact op met:

Jan Dederen
Leo Dartelaan 13
3030 HEVERLEE

WEGWIJZER

WEEKEND KULTURRAAD

Op 9 en 10 december a.s. gaat er een weekend door van Kultuurraad.

Bedoeling is:

- een evaluatie van, op- en aanmerkingen over het tot nu toe gevoerde beleid (dus de concrete werking van het voorbije academiejaar en van de afgelopen maanden van dit werkjaar).
- eerste gesprek en ideeën over hoe het met Kultuurraad in de nabije en verre toekomst verder moet.

Een aantal voorbereidende teksten kunnen vanaf 29 november op 't Stuc afgehaald worden.

Juiste plaats en verdere inlichtingen worden verder meegedeeld via Veto en Stuc-voor-Stuc-krant december.

Iedereen is uitgenodigd.

Kultuurraad

FILMVERWACHTING

Hopelijk krijgen we in één van de Leuvense bioscopen het vier uur durende fresco te zien van Ariane Mnouchkine en haar medewerkers: MOLIÈRE. Een portret dat - hoewel dit het uitgangspunt was van de prent - niet zozeer de klassieke toneelacteur én -akteur belicht; wel is de film uitgedraaid op een gedetailleerd tijdsbeeld en -geest van het regentschap van Philippe d'Orléans (ook te zien in QUE LA FETE COMMENCE

op 28 november in Filmforum Heverlee) en van de Zonnekoning, Louis XIV.

Opmerkelijk aan deze Franse superproduktie is dat alle medewerkers op gelijke (financiële) basis aan het project meewerkten.

Een unieke gelegenheid om het bestofte Molière-beeld, dat via de kursussen passeert, bij te schaven via een prachtige filmische prestatie.

mick

a

drukkerij

a c c o

uitgeverij

a

boekhandel

papierhandel

copiedienst

1. MORGEN: VEILIG FIETSEN?

In de brochure "Langzaam Verkeer" stelt de Leuvense fietspadenwerkgroep een beleidsplan op dat het vooral opneemt voor de marginaal in het huidige verkeer, met name de fietser en de voetganger. Hiermee wil zij een bijdrage leveren tot het structuurplan dat voor Leuven in de maak is. Bij een doorlichting van het huidige stadsverkeer komt men tot de vaststelling dat de auto die in het middeleeuws stratenpatroon niet thuishoort toch de voorrang krijgt. Dit heeft tot gevolg dat fietsen en lopen in Leuven gevaarlijk en onaangenaam wordt. De oorzaak hiervan meent men te vinden in het feit dat men de auto als enig zaligmakend vervoermiddel is gaan beschouwen zonder de nadelen ervan onder de ogen te durven zien.

Met het beleidsplan "Langzaam Verkeer" poogt men de tiranie van de auto te breken en de fiets als alternatief vervoermiddel in eer te herstellen. De belangrijkste middelen om dit te bereiken zijn: -opwaardering van het langzaam verkeer en het openbaar vervoer in het globale verkeersbeleid; -scheiding van het verkeer alleen daar waar er gevaar bestaat voor de verkeersdeelnemers; -een eigen stelsel van doorgaande fietsroutes; -een stelsel van autoroutes waaronder verstaan worden de invalswegen, de ring en een verbindingswegennet met doorstroomfunctie.

Bovendien pleit men voor het inrichten van de woonbuurten in de binnenstad en de randgemeenten als woonerven of stille straten waar het meeste verkeer bestemmingsverkeer is. Deze woonbuurten zouden ontsloten worden door straten waarin gemengd verkeer, dat zijn bestemming heeft in de nabije buurt, wordt toegelaten.

2. DRUMMEN OM EEN PLAATS

Een flink deel van het fietsend volkje in Leuven wordt uitgemaakt door de studenten. En zoals van elke rechtgeaarde zoon of dochter van een Vlaams gezin verwacht wordt, keren dezen tijdens het weekend huiswaarts, meestal via

Het stadscentrum moet autovrij worden en de verbindingen tussen de sektoren in de binnenstad zouden tot stand kunnen komen langs de ring.

Het voorstel van een fietsroute voor Leuven ziet er als volgt uit: een N-Z-hoofdas verbindt Kessel-Lo en Wilsela met Heverlee en loopt langs de Tweewaters, Sint-Maartensdal, Rijschoolstraat, Smoldersplein, Parijsstraat en Schapenstraat. Deze as wordt gekruisd door een W-O-verbinding die van Winksele naar Kessel-Lo loopt langs de Mgr. Vanwaeyenberglaan, Minderbroedersstraat en Blijde Inkomststraat. Op deze routes krijgen we dan sekundaire aansluitingen.

Verder vindt men in deze brochure voorstellen voor fietsenstallingen, een poging tot het herstel om het Vuntpad (huidige verbinding tussen de verkeersweg Aarschot-Leuven en een nieuwe woonwijk te Wilsela) tot volwaardige fietsroute uit te bouwen, en de inrichting van een veilig gescheiden verkeerssysteem in de Blijde Inkomststraat.

Deze brochure is meer dan een pleidooi voor fietsroutes. Het is een poging om het totale verkeersbeleid en -gedrag te herdenken en bovendien een toetssteen om te weten of men de in het structuurplan beloofde inspraak van de bevolking al dan niet ernstig neemt. Als de stedelijke overheid deze brochure in de wind slaat, weten we dat het structuurplan één van de zoveelste schijnbare inspraakorganen is die men de bevolking de laatste jaren op het vlak van de ruimtelijke ordening voor de ogen spiegelde.

De brochure en meer informatie is verkrijgbaar tegen 40 fr in Helberg, Kapellekesweg 2, 3200 Kessel-Lo, of bij Sokelo, Diestsestraat 303, 3000 Leuven.

Mark

Leuven station. Daar kan je elke vrijdag en zaterdag zien hoe het aantal fietsen zich opstapelen op het Martelarenplein, tegen het stationsgebouw, in de Maria-Theresiastraat, tegen het postkantoor en op de Bond. Dit bij ge-

brek aan voldoende fietsenstandplaatsen rond het station. En dan gebeurt het wel eens dat de Leuvense flikken tijdens het weekend met man en macht én vrachtwagen uitrukken om een heel deel van die tweewielige voortuigen naar het stadhuis van Heverlee te verhuizen.

Nu geven we het stadsbestuur gelijk als het zegt dat er minstens één meter op het voetpad moet

vrijgelaten worden voor de voetgangers (de meest gemarginaliseerde verkeersgebruiker). Maar waar dan heen met de fiets? Er zijn praktisch geen stallingen... Naar aanleiding van zo'n fietsen-"razzia" in september, heeft de A.S.R. een brief geschreven naar het stadsbestuur om meer fietsenrekken rond het station te voorzien. Het antwoord:

STAD LEUVEN LEUVEN, 04 oktober 1978

Algemene Stadsenraad van Leuven
E. Van Ervenstraat, 20
3000 - LEUVEN.

KABINET VAN DE HOOFDOPPLIETKOMMISSARIS

In antwoord op uw brief van 26 september 1978 betreffende het fietsprobleem kan ik U mededelen dat er ernstig gevecht wordt om aan deze situatie te verhelpen. Bijkomende rekken zijn voorzien op diverse plaatsen in de stad, o.a. ook aan het station. Terloope trek ik er uw aandacht op dat een 1 meter van de voetpaden moet vrij laten wat soms de reden van het politieoptreden is. U zult daarenboven ook wel weten dat een fiets moet voorzien zijn van een takeplaat wat ook zekere interventies veroorzaakt.

Hoogachtend,
De Hoofdcommissaris van Politie.

Ray. LEUVEN.

Maar de student fietst ook in de week: van het kot naar de les, en moet z'n voertuig ook nog kwijt. Dat is door de unief in Heverlee bijvoorbeeld redelijk opgelost. Maar in de Leuvense binnenstad is het een ander paar mouwen. Bijgaande foto werd genomen aan Auditorium Vesalius (campus Sociale Wetenschappen). Je kan je het tandengeknars al voorstellen van de student, na de les, wanneer hij zij de fiets in de achterste gelederen heeft staan; om maar te zwijgen van de laatkomende prof of ander universiteitspersoneel die z'n autoparkeerplaats ziet ingenomen door een stel fietsen. Hetzelfde probleem stelt zich bij andere fakulteiten (Psychologie, Handelskot, monitoraat Geneeskunde-Landbouw-Wetenschappen-Farma..) maar is het akuttst op de campus Sociale Wetenschappen, waar - behalve de Alma - diverse fakultei-

ten les hebben (Pol & Soc, Farma, aggregaties...) om 't Stuc niet te vergeten. Ook over deze fietsenkwestie werd door de A.S.R. met de universiteit gekorrespondeerd. Wat de campus S.W. betreft is het resultaat maar pover: de Technische Diensten zullen uitkijken naar plaatsen op de campus waar voorlopige losse fietsenrekken kunnen geplaatst worden. Men weet nog niet wat aangevangen met de plaats die vrijkomt als het labo van Farmacie tegen de grond is gegooid. Vandaar de voorlopige oplossing.

Misschien kunnen de studenten die hun fiets buiten niet deftig kwijt raken, hun fiets een plaatsje geven op het bankje naast zich in het auditorium. Zo kunnen de gealverteerde profs verslag uitbrengen van de onhoudbare fietsenproblematiek aan de universitaire overheid.

Marcel

vervolg van p.4

VETO: Heeft de aktie volgens jullie kans op slagen?

VWS: In augustus-september was er kafs op slagen. De aktie is toen zeer goed op gang gekomen. We hebben toen de pers gehaald. We hebben kontakt gehad met Colebunders en Ramaekers. De overwinning zat erin. Er werd sukses geboekt bij de boycot van de inschrijvingen. We hadden de zekerheid dat Ramaekers wou toegeven maar moeilijk kon omdat Michel en de rest van de regering niet wou. Dat wisten we. We hadden tevens een goed ontwikkelde argumentatie, het was meer dan nee aan de 10.000. Er was veel

volk op de algemene vergadering, er kwamen meer mensen opzetten. We dachten dat we zouden overwinnen maar dat is niet gebeurd. Nu is er te weinig volgehouden aandacht geweest voor het werk aan de basis, namelijk in de fakulteiten. Een stevige bodem van waarop de aktie kan gevoerd worden, permanente kontakten met de grote hoop van de studenten zijn er dus niet meer. De levendige band tussen de studenten en de aktievoerders is na enkele weken verdwenen.

VETO: Waar ligt volgens u de oorzaak van dit stilvallen?

VWS: Enkele volksvergaderingen haalden veel volk maar dit verminderde gestadig. Dit omdat ze slecht voorbereid bleken, te weinig diepgang hadden. De aktieve mensen zijn zich na 19 oktober gaan wettrekken uit de fakulteiten. Na 19 oktober is er geen enkele goede algemene vergadering geweest en dat is natuurlijk de doodsteek voor zulke aktie. Het is natuurlijk niet zo dat dit totaal aan de aktievoerders ligt. De ok-

VETO: Zou het dan niet zinnig zijn de ganse aktie stil te leggen en ons inhoudelijk te versterken om bij een nieuwe regeringsvorming weer massaal op te komen?

VWS: Ik meen van niet. Bij de regeringsvorming verwacht men een zeer lang formatiebeeraad dat zelfs tot maart zou kunnen uitlopen. Je kan niet tot dan wachten om aktie te voeren. Trouwens in

Wallonië is men reeds begonnen de 10.000 te vragen. Als we het nu vóór de verkiezingen niet doen, geloof ik niet dat de 10.000 ooit nog zal ingetrokken worden.

VETO: Werden er nog andere fouten gemaakt?

VWS: Een fout die bij het nationaal aktiekomitee ligt is dat er te weinig aandacht werd besteed aan het uitwerken van materiaal, van een brochure en discussienota. Dit heeft belet dat een aantal mensen aktief zouden gaan nadenken zijn. Wij hadden zeer graag een discussie op grote schaal gezien. Dit kan alleen op inductieve manier zoals nu met de

aktie rond de 10.000. De aktie zoals ze nu gevoerd werd leidde niet tot een uitdieping van de problematiek. We moeten ons nu reeds voorbereiden op een aantal kernproblemen waarmee we in de toekomst toch zullen gekonfronteerd worden. De aktie mag nooit los gezien worden van bewustmaking.

VETO: Hoe staat u tegenover een betoging samen met de arbeiders?

VWS: We moeten niet alleen aan onze zaak denken. We zijn ermee akkoord dat we solidair moeten zijn. Toch moeten we ons hierbij hoeden voor hollè.slogans waar we niets aan hebben zoals bv. "arbeiders, studenten: één front". De ervaring heeft geleerd dat zulke abstracte slogans de beweging

vaak kunnen splitsen. Met die slogans staat we niets verder, we moeten ze konkretiseren. Opsplitsing kan je vermijden door op een inductieve manier te werken. Laat de mensen hun eigen opinie vormen, laat ze pro of contra zijn. Be-

vervolg: p.6

langrijk is dat erover nagedacht wordt op een zinnige manier, op een concrete manier. Als je open discussies belegt kan je tot een stelling komen die de beweging niet splitst. Holle frazen van bovenuit neerdroppen is gevaarlijk.

Dit kan je vermijden door de student een studietoelooi te geven en hem als onafhankelijk te gaan beschouwen. Zo dachten we aan 80.000 fr, ook voor de rijksten, wat niet belet dat je deze laatste zwaarder kan belasten. Dit zou een groot effect hebben op het politiek bewustzijn van de student.

VETO: *Zou zo'n studietoelooi niet merkwaardig veel kosten?*

VVS: Dit kost 1 à 2 miljard extra. Je kan ervoor immers beroep doen op een ganse reeks posten als studiebeurzen en kinderbijslag die

VETO: *Welke indruk hebt u van de student in deze aktie?*

VVS: Volgens mij is de student, de jongere, politiek en apolitiek. Apolitiek in die zin dat de politiek de laatste jaren zwaar gediskrediteerd is: een ganse hoop schandalen, parlementaire onmacht, partijen die hetzelfde beloven enz. Verder is het zo dat de huidige studentengeneratie minder politiek voorbereid is dan de vorige die nog de aktie tegen VDB (legerhervorming, 30 miljard - nu) meemaakte. Bij de vorige studentenbevolking bestond

VETO: *Is het nochtans niet zo dat de groep geëngageerden van jaar tot jaar afneemt?*

VVS: Dat is niet waar. Kijk naar 't Stuc, de werkwijzen zijn er overbevolkt. Dit is ook een vorm van engagement, van kritiek tegen het bestaande onderricht dat lichamelijke expressie bv. totaal afbouwt. Denken we ook aan Skal.

5-8 nov. '78
M.C.

In VETO nr. 5 wordt deze problematiek besproken met de studentenverenigingen KVHV, MLB en SJM.

* *nieuwe functie. De hervormingen die dit gingen opvangen liepen in een verkeerde richting, namelijk besparing en het afstemmen van het onderricht op de directe behoeften van de maatschappij.*

10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO

Het "Komitee tegen de 10.000" heeft gemerkt dat er binnen de fakulteiten een nijpend gebrek is aan informatie, ondanks alle discussiestukken reeds verschenen. Daarom start zij nu met een reeks brochures over de *anti-krisisset*, waarin de verhoging van het in-

Dit zou hem bevrijden van studiedruk, carrière maken, invloed van thuis en allerlei dingen die hem nu inkepelen.

Naast het toekennen van een studietoelooi zijn we voorstander van een verdere uitbouw van de publieke voorzieningen. Een Alma kan je zomaar niet van de kaart vegen, het is iets wat men niet zomaar kan afnemen. Wanneer je langs die weg het onderwijs goedkoper maakt verminder je ook het bedrag dat je als studietoelooi moet uitbetalen. Je krijgt hier dus twee zaken die elkaar aanvullen.

dan in het studietoelooi zouden vervat worden. Een à twee miljard op een budget van 100 miljard is een kwestie van keuze.

er een gulzigheid om met politiek bezig te zijn alhoewel we nu ook niet moesten overdrijven. Een verschil met de vorige studentenbeweging is dat men nu meer met de huidige Belgische politiek bezig is. De vorige hield zich bezig met de studie van Marx, Lenin, Marcuse, met anti-autoritaire opvoeding. Nu is men meer ingewerkt in het Belgische politieke leven. Dit is belangrijk wil de studentenbeweging iets gaan betekenen.

Het engagement in strikt politieke groeperingen neemt af. Maar dit liep vroeger ook niet zo'n vaart. Er zijn ook mensen die zich engageren in het gemeenschappelijk huis, dit valt toch ook buiten de studie.

In VETO nr. 5 wordt deze problematiek besproken met de studentenverenigingen KVHV, MLB en SJM.

* *nieuwe functie. De hervormingen die dit gingen opvangen liepen in een verkeerde richting, namelijk besparing en het afstemmen van het onderricht op de directe behoeften van de maatschappij.*

10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO

schrijvingsgeld en de besparing op de werkingstoelagen gekaderd is. Prijs: 15 fr. Verkrijgbaar: IESPO-bibliotheek (het aktisecentrum bij Alma II) Sociale Raad

INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO-10.000-INFO

TER AFSCHEID...

Ze zitten erop, de drie jaar Kringraad. Eerst als afgevaardigde voor Ekonomika en daarna twee jaar als vrijgestelde.

Een hele korte tijd als je het mij vraagt - en toch je had nog zoveel willen doen en eigenlijk was je nog maar pas goed ingewerkt. Dan komt de dag dat je voor 't laetst je bureau op 't Stuc binnengaat: je pikt je persoonlijke spullen op evenals de vele herinneringen - goede maar ook slechte. Sleutels afgeven... je bent weer een bolletje verder op je levenspaternoster.

Eerlijk gezegd, het doet je wat nu je vrienden-kollega's, medewerkers, verantwoordelijken... te moeten verlaten. Met enkelen heb je meer dan twee jaar samen-ge-werkt en met nog minder een hele poos ook een stukje samen-geleefd. Je herinnert je de aktiviteiten die je op touw zette, de bange verwachtingen, de desillusies, frustraties, de schouderklopjes en de rijke ervaringen. Je hebt de kans gekregen zelf veel te leren en wellicht ook wel de anderen iets bij te brengen, je zelf te engageren in en te geven voor de studentenwerking.

De vlotte werkregeling, de prettige werksfeer, de vele kontakten, de fierheid op en aanmoedigingen voor 't gepresteerde werk, de bijzondere werkkraft en inzet van een groep studentenafgevaardigden... dat alles hielp je 't al die tijd vol te houden.

Je hebt je een beeld gevormd van de doorsnee-student te Leuven... hij heeft wat van een duizendkop-pig monster (Prof. Servotte), maar iets van zo'n teer plantje (Prof. Wylleman). Hij is politiek onge-interesseerd, weinig sociaal maatschappelijk bewust, leeft in een kleine gemeenschap, nogal materialistisch en vaak korporatistisch ingesteld, is sterk diploma-gericht en kent een vrij passief vrijetijdsbestedingspatroon. Voeg daarbij een geringere bereidheid tot engagement, een vervlakking der morele waarden en de minder sterke persoonlijkheid... en je - althans volgens mij - hebt 't profiel van de student anno 1978. (De uitslag van de studentenenquête vorig academiejaar zal onze visie weldra al dan niet bevestigen.)

Met dat beeld in je achterhoofd moet nu aan studentenwerking gedaan worden; vanuit de fakulteits-kring, de raden van de A.S.R., de "vrije" en andere verenigingen. Maar ook de academische overheid, lesgevers en begeleiders, studentenvoorzieningen... zullen met dergelijk profiel moeten rekening houden.

wat nog iets anders is dan zich erdoor te laten determineren. Elk op zijn terrein heeft echter de taak dit doorsnee-profiel in gunstige zin aan de passen, te verbeteren en uit te diepen. Evenwel, wanneer dit gebeurt zonder voldoende fundering, overhaast en zonder de realiteit voor ogen te houden, dan zal dit - vroeg of laat - telkens botsen, niet aanvaard worden en tegenreacties oproepen.

Veranderingen kunnen groeien uit kontakten, serieus overleg, dagelijkse ervaringen van de realiteit, evaluatie, vrijblijvende pogingen... De vele consequenties van - zelfs minimale - wijzigingen worden menigmaal over 't hoofd gezien. Nu, 't is de taak van de verantwoordelijken - studenten of anderen - deze zoveel als mogelijk te voorzien en soepel aanpassingen in te voeren.

Er zijn voorbeelden te over: programmahervormingen, wijzigingen aan examenreglementen, inschrijvingsplichten en studentenvoorzieningen, procedures van fakulteitswerking, stemmingen en aktie voeren, ...

Van groot belang daarbij is dat we geloven dat we - als studenten-gemeenschap - iets kunnen betekenen - te zeggen hebben, kunnen doen.

Als er maar genoeg overtuiging, motivering, koördinatie, inzet, doorzettingskracht en eerlijkheid aanwezig is. Meestal echter ontbreekt het ons aan één of meerdere van deze eigenschappen. De tegen-gestelde facetten komen - helaas - meer voor.

Tot slot zou ik hier willen pleiten voor een meer persoonsgerichte leef- en werkweld. Meer open relaties met profs, assistenten en ATP; kollegialiteit van de studenten onder mekaar; eerlijkheid en aandacht wederzijds tussen studenten en hun afgevaardigden. Veel van onze relaties zijn erg leeg, oppervlakkig of onecht. Misschien kunnen we daar eens wat aandacht aan schenken.

Dankjewel dat ik je mocht leren kennen, dankjewel voor 't samen-zijn, en hopelijk tot binnen afzienbare tijd.

Jo Libens
ex-vrijgestelde Kringraad

De Veto-redaktie dankt langs deze weg ook Jo voor zijn aktieve inzet en medewerking aan Veto gedurende twee jaar. En ze rekent er toch nog op een beroep te kunnen doen op zijn opgedane ervaringen in de Lewense studentenwereld.

de factis hominibusque*

Ofwel wordt er bezuinigd op de Knippekruant en wordt-ie slechts met lange tussenposen verstuurd, ofwel slaat de Knippekruant-fanaat nog altijd toe op 't Stuc. • Enfin, we komen niet meer rond met die publikatie. • Dus hebben we ondertussen andere bronnen aange-boord, die af en toe heel wat re-levanter én ophefmakender zijn: verslagen van de verschillende u-niversiteitsorganen, aangevuld met inside-informatie, rechts-streeks verkregen van het eeuwen-oude dakgebinte van de Hallen en de muren van de Faculty Club.

* *Want uit de persverslagen verneem je ook vaak maar de halve waar-heid.*

* *Neem nu het nieuws over de recen-*

te 10.000-betoging op 9 november. • Waren de boelmakers nu leden van de nationale betoging of deel-nemers aan een lokale prikaktie? • Kreeg de algemene sekretaris van de V.U. een Waalse, een Vlaamse of (om helemaal kommunautair te blijven) een Brusselse steen naar zijn hoofd?

* *John, blijf met die vettigheid uit mijn haar. • Seffens zit de hele Veto onder de brillantine.*

* *Van een BRT-journalist vernemen we dat onze nationale omroep het verbod heeft gekregen om nog achtergrondinformatie rond de 10.000 (ingekaderd in de anti-krisisset) te geven. • Het doofpotayndroom slaat toe in België's hoogste kringen.*

Ecoutez Radio LLN. • Chaque mardi et jeudi à 18u, FM, 102 MHz. • In afwachting dat Veto een gesproken dagblad wordt.

* *Binnenkort kan het zijn dat de Hallen de naam "Het kalotje" krijgt. • Campus Arenberg III officieel "Campus der gebarsten muren en lekkende plafonds" krijgt toebedeeld. • Het Psychologisch Instituut kan "Het plakbord" heten. • En de Campus Sociale Wetenschappen wordt helemaal omgedoopt in "De Akropolis". • Prof. Geerts (W & L) kreeg van de Akademische Overheid de opdracht om de be-stande universitaire gebouwen van namen te voorzien, die topo-nymisch (typonimosch...?) beter passen.*

* *Klagen wij over onvoldoende fiet-senstallingen voor de studenten*

in Leuven, de geautomobileerde profren hoeven niet meer te jammen- om parkeerplaatsen in Leuven. • Het Plenbureau werkt stevig door om een parkeerregeling voor de stadscampus Leuven uit te dokte- ren.

* *In een motie roepen de VU-Jongere-n alle universiteitsgeledingen op om eens wat te gaan doen rond de federalisering van het onder-wijs. • Zij vinden de vrees voor een ideologisch overzicht in een gefederaliseerd België niet onge-grond. • Maar dit mag geen voor-wendseel zijn om die onderwijsfe-deralisering op de lange baan te schuiven. • Jammer genoeg schijnen de partijen hiernaar geen o-ren te hebben, en breken die zich liever het hoofd over de vrouw aan het hoofd van de staat.*

10000 IN BEELD

KOSTELOOS ONDERWIJS met gelijke kansen voor iedereen. Wie zei dat de studenten aktie voren voor de rijken (regionale betoging 19.10.78)

een zitstaking tijdens de betoging van 19 oktober. In het midden staat Ramakers die voor de Bib verbrand werd, waarna men tot de bezetting van dit gebouw overging.

de informatiestand tijdens de prikakties waarbij iedereen werd gevraagd zich een bepaalde dag niet in te schrijven

ENSEIGNEMENT GRATUIT de nationale betoging op 12.10 was een groot succes; meer dan 10.000 mensen uit alle streken van België, ook het NUHO (NUHO-UNIEF GELIJK SOCIAAL STATUUT)

(wegens plaatsgebrek wordt het 3e deel van "Wat is er van de demokratisering van het onderwijs" naar volgend nummer verplaatst.)

GEEN VOLMACHTEN oftewel geen vrijbrief voor de regering om de crisis af te wentelen op de sociaal zwakkeren (invaliden, gepensioneerden, werklozen)

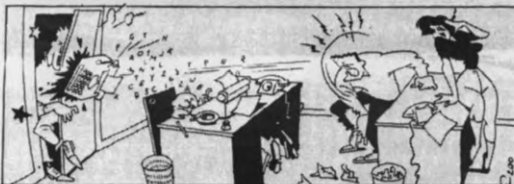

meer dan 4000 handtekeningen alleen al in Leuven bij de petitie aan de inschrijvingen

na de algemene vergadering op 6.10, de eerste regionale betoging die eindigde bij Alma II waar iedereen werd duidelijk gemaakt dat de sociale sektor (o.a. Alma) bedreigd is

het vliegend scheermes

Onder deze rubriek worden reacties van lezers afgedrukt; naam en adres moeten aan de redaktie bekend gemaakt worden. De redaktie heeft het recht ingezonden stukken in te korten, zonder evenwel aan de inhoud ervan te raken. Ook houdt de redaktie zich het recht voor te antwoorden op brieven.

10.000 TEGEN 10.000

In het kader van de algemene propaganda die - ook door mijzelf - voor Veto wordt gevoerd in de jaren, wens ik met klem te protesteren tegen het 'artikel' van ene "Ra": "10.000 tegen 10.000" in Veto 2.

Op verschillende punten gaat dit stukje opstel regelrecht in tegen alles wat Veto tot een zinvol en waardevol studentenblad zou moeten maken:

- dat de steller van het stukje eisen als "protest tegen de anti-krisiswet (en niet alleen tegen de volmachten)" op een nogal doorzichtige manier als heel natuurlijk beschrijft (de oniesf die ermees uitpakken "staan politiek gezien al een heel eind verder dan Leuven") wil ik nog beschouwen als vrije meningsuiting, al hou ik er niet van dat persoonlijke meningen worden voorgesteld als wettelijk standpunt van de Veto-redaktie betreft, dan beschouw ik dit als een even grote fout als die welke het regionale aktiekomitee maakt als zij een brief naar RPB goedgeurt waar voor de rest

vrijwel geen enkele student in het Leuvense zou willen achterstaan (alleen formeel dan).

- de opmerking over de VNSU-betogers wordt al verdacht: auteur van het artikel meent kennelijk dat "rechtse studenten" onmogelijk de eisen tegen de 10.000 kunnen bijdragen en dat de strijd voor de demokratisering van het onderwijs alleen door "links" gevoerd kan worden. Tegen de 10.000 zijn is dus kleur bekennen. Me dunkt dat menige argeloze betogez zich hierdoor ferm bedrogen zal voelen!

- volgen dan alle onjuistheden en onnauwkeurigheden in het verslag van het treffen met de rijkswacht: alles wordt voorgesteld alsof een betoging een gemakkelijk te organiseren groepje is waartegen je iets kunt zeggen dat dan onmiddellijk gehoor krijgt, waardoor je de betoging als een eenheid kunt beschouwen! Het is inderdaad waar dat sommige organisatoren hebben opgeroepen de betoging te ontbinden. Het is evenzeer waar dat grote (de grootste?) delen van de betoging zijn meegesleurd geweest door andere

megafoon-mensen die het kennelijk heel prettig vonden om eens een robbertje te vechten met de rijkswacht (maar wel liefst de grote massa de kastanjes uit het vuur lieten halen). Zeggen dat "de betogers zich terugtrokken" is een klinkklare leugen. Massa's betogers hebben zich nog anderhalfuur geamuseerd met het uitdagen van de rijkswacht. Mensen die gehelmd en wel van de betoging komen, kunnen moeilijk niet verdacht worden van onfrisste intenties.

- In een kontekst van betogingen is geen woord zo belachelijk als "spontaan". De optocht die bij de terugkomst in Leuven aan het station ontstond was inderdaad niet *vooraf* georganiseerd, maar als je een paar mensen met een megafoon neerpoot rond pakweg 600 studenten, dan kun je die studenten alles laten doen, zeker als de gemoederen al flink verhit zijn na de rellen in Brussel. Zo'n aktie kun je hoogstens "georganiseerd spontaan" noemen, maar je kunt het ook als een pure manipulatie beschouwen; het hangt er maar van af of je het met de motieven van de optocht (i.c. protesteren tegen het rijkswachtoptreden) eens bent of niet.

- Om kwasi-neutraal te beweren dat men 's avonds naar de rijkswacht kazerne optrok "met de uitdrukkelijke oproep geen geweld te gebruiken" is helemaal absurd. Laten die mensen toch gewoon toegeven dat ze gehoopt hadden op nieuwe vechtpartijen met de rijkswacht, en dat ze toen die niet kwam opdagen, de beer uit zijn hol zijn gaan lokken (waarna ze inderdaad hun zin gekregen hebben).

- Dat Veto meedoet aan die kultus van martelarenverering en -uitbuiting is ook te betreuren.

Om de zaken duidelijk te stellen: ik wil hier niet de akties van de rijkswacht goedpraten, noch de demokratisering van het onderwijs aanvalen of iets dergelijks. Maar het valt me tegen dat Veto een zo armzalige en doorzichtige versie van de feiten geeft, waar zij toch het best geplaatst is om een beroep te doen op het gezond verstand van de studenten, zonder te moeten vervallen in misleidings- en manipulatiemanoeuvres zoals het aktiekomitee.

Veto wordt gepropageerd (tenminste toch bij ons) als *het enige* blad dat bevoegd is om zich "het blad van de Leuvense studenten" te noemen. Ik meen dat dat inhoudt dat Veto geen politieke stelling vertegenwoordigt, maar wel *alle* facetten van de problematiek of de feiten wil belichten, zonder dat daarbij een grote of kleine groep studenten in de kou moet gezet worden. Moet Veto daarom niet eerder als een discussie-arena worden beschouwd dan als evangelie? Als Veto *toch* op een bepaalde manier wil beïnvloeden of zelfs manipuleren, dan kunnen we evengoed de Gazet van Antwerpen kopen.

Luc Baltussen
N.F.K.

P.S. Wat mijn aanvalen op het aktiekomitee en op het *hoe* van de aktie betreft, ik ben er me van bewust dat ik met die paar woorden niet kan volstaan. Later hoop ik dan ook een standpunt in het lang en het breed uiteen te kunnen zetten.)

mdr.: dit kan inderdaad.

Olijfke, 't is nu welletjes geweest. + Ge hebt nu 3 elpees lang mogen kwelen en huppelen. + Als ge nu niet stopt, schat, vliegt ge met klikken en klakken de winter-night in!

Dat van die Akropolis is niet zo maar een versinsel. + De derde-jaars architecten krijgen al enkele jaren lang als oefening de opdracht om iets aan te vangen met de Campus Sociale Wetenschappen. + Vorig jaar planden zij een openluchttheater op de parking vóór Auditorium Vesalius. + Dit jaar wil de groep het hele zootje inkleden als een Akropolis. + Alma, IESPO, auditoria, 't Stuc worden in kunstmatige rotsblokken ingekapseld en rond de útstekende gebouwrsten worden tempelfacades met zuiltjes, baarreliefs en de hele sentebootiek inkluis, opgetrokken. + Aan de slag, jongens en meisjes! + 't Is er immers alleen maar beton, glas en baksteen wat de klok slaat.

Al gemerkt? + De Charel (Rens) is weg. + Naar zijn zeggen voorgoed naar het Midden-Oosten. + Tot hier horen wij zuchten van opluchting opstijgen vanuit de Hallen en de verchillende ambassades, plus de abdijen. + Maar van de Charel weet je nooit!

Naar Peru. + Daar zorgen de studenten al een tijdje voor beroering. + Zij klegen de slechte sociale voorinstellingen en de levensduarte (voor de hele bevolking) aan. + Daarnaast zijn ze ook niet te spreken over het feit dat ze 11 op 20 (een C) moeten halen om te slagen in het examen. + En dan horen we in Leuven door sommigen zeggen dat we teveel eisen stellen.

Er stijgen weer bepaalde geurtjes op uit de Hallen (dat houten gebinte moet nogal stinken, zeg!). + Hoewel er nog geen enkele benoeming is geweest, is de richting sinologie (W & L) toch reeds van start gegaan. + Dit om te beletten dat de RUG met deze leergang

zou gaan lopen. + Ondertussen wordt er wel druk overleg gepleegd met de Chinese ambassade om daarvan een mandaat los te krijgen.

En vorig jaar sprak vice-rector Servotte in de fakulteit nog de vrees uit dat deze Chinese aangelegenheid op een Spies-remake zou kunnen uitdraaien. + Momenteel geen woord meer daarover. + Het betrof waarschijnlijk een akute aanval van sinsverbijstering bij onze vice.

Een schouderklompje van algemeen beheerder G. Declercq kreeg de Alma. + Met Alma-boekjaar 1977 werd met een positief saldo van 500.000 fr ongeveer afgesloten.

De Veto-redactie kan niet altijd aansprakelijk gesteld worden voor de ingezonden artikels van de Aktivitips. + Je zal wel vlug merken wat we bedoelen...

Onze ekonomische adviseur is tot het onmatotbare bewijs gekomen dat de "Open brief aan Gaston Eykens" wel degelijk geschreven is door heer L. Tindemans. + Er staat nu eens niks in. + Een simplistisch boek. + Bijgevolg heeft heer Tindemans het lidmaatschap aangevraagd bij het gelijknamige Verbond. + Maar dat heeft hem geweigerd. + Té simpel.

En de Oosterse talen veroorzaken nog meer rumoer aan deze unief. + Het Instituut voor Levende Talen heeft geprotesteerd tegen de benoeming van de lesgevers Japans en Chinees. + De Beheerraad van de KULEuven had de nota van de directeur van het ILT toevalligerwijze helemaal verkeerd geïnterpreteerd.

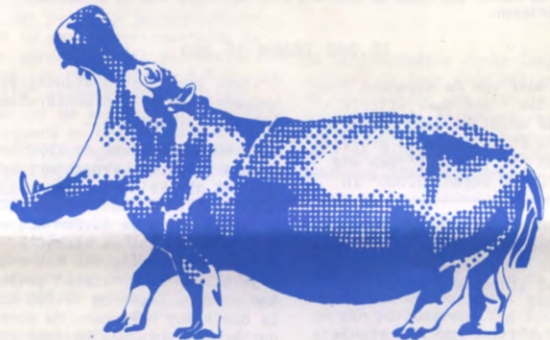
Wat de stencildienst van de A.S.R. allemaal te verwerken krijgt! + Behalve de kringblaadjes, de pamfletten en verslagen, werd er onlangs ook de hondenklub van Wilsela doorgedraaid. + Samen met wat alternatief voedsel, dat daarna door de machine ging, werd het tenslotte een eigenaardig belegd broodje.

NATTE VERHALEN

We hebben het nooit begrepen hoe zo'n verschijnsel als het dijlepaard is kunnen ontstaan. Dit heeft niks te maken met de gelijknamige stadskrant; wél met dat beest dat op de voorpagina in de hoofding staat. (Het dijlepaard lijkt trouwens verdacht veel op het Nijlepaard of Hypopotaam). Waar we praktisch van overtuigd zijn is het feit dat het dijlepaard een geïmporteerd eksemplaar moet zijn, ofwel uit de Zoologie d'Anvers gesmokkeld is. Want hoe kan nu in 's hemelsnaem enig deftig kreatuur - wat het dijlepaard toch wel lijkt te zijn - gedijen, laat staan, ontstaan in de openluchtrolering van Leuven! Geen zevendejaars geneeskunde, geen tienjarige Alumni kan zich de Dijle echter anders herinneren dan als een schilderspallet van een pessimistische zondagsschilder die het leven slechts geschakeerd ziet tussen zwart en vuilgroen. En in het sop, dat het Dijlewater voorstelt, drijven, steken of liggen brokken 20-eeuwse beschaving. Een tafereel. Dat wel, maar wát voor één... Daarenboven sta je gewoon paf van het vernuft van joos-mag-wetenwie, die om de haverklap de drientwintige geopende doorlaetklepjes afsluit en de zeven neergehaalde schotbalken ophaalt. Van daar dat het peil van wijlen Leuven trots het ene uur tot aan je schoenzolen reikt om de volgende minuut weg te zakken tot een pool waarin achter elkaar eilandjes liggen als geklasseerde vuilnisstortplaatsen. En toch is het ooit anders geweest. "Veertig jaar geleden", zei een gepensioneerde Leuvenaer ons, "zwom de vis nog dik in de Dijle; toen werd er 's vrijdagavond nog paling met hopen gevangen aan de Tweewaters..." Eeuwen geleden ondernam de Leuvense Fiere Margriet een zwemrekordpoging in de Dijle door alleen haar rein hartje snel te laten kloppen en zodoende stroomopwaarts te drijven. Vandaag de dag zou ze zich wel tweemaal bedenken en zich eerder in de armen van haar aanderer goeden dan het zwemavontuur nog eens over te doen. Zal er ooit nog een propere Dij-

le zijn? Onlangs lazen we in de krant dat de Stella een zuiveringsstation gaat bouwen op de Dijle, aan haar distilleerinstallatie. Voorwaar een mooie geste na decennia lang "het beste van onze bodem" bevuild te hebben. Het verstand komt maar met de jaren, maar hopelijk niet te laat in deze kwestie. Jammer genoeg zijn het de bewoners van Wilsela en de plaatsen verder stroomopwaarts die van het station zullen genieten - lucky they are! Alles wat achter de Stella stroomopwaarts ligt - in 't bijzonder Leuven-centrum - blijft met de vuiligheid zitten. Het is natuurlijk makkelijker om de schuld in de schoenen van de industrie en ondernemingen langs de Dijle te schuiven. En het IS ook zo; zij zullen wel zorgen voor de dagelijkse "kleur"afwisseling van het Dijlewater. Maar je hebt ook nog de huishoudelijke vervuiling van de bewoners langs het water; de keukenwater-, badkamer- en WC-aflopen stromen vaak nog erger de Dijle in dan de waterdraken op de Sint-Pieterskerk bij een wolkbreuk... Nuja, die mensen moeten hun water ook kwijt, maar de stad zou daar met een goed rioleringsnet wel iets aan kunnen doen. Het is ook goed in eigen, studenthart te kijken. Ettelijke matrasen vinden, bij het opruimen van een kot of gemeenschapshuis, hun weg niet naar Interleuven aan de spoorwegviadukt in Wilsela, maar steken als hulpbehoevende schepsels uit het water. Fietsen-van-één-nacht ondergaan, na bewezen dienst, vaak een roestkuur in het kille nat. Flessen en andere kleine rommel duiken met ware doodsverachting vanuit een venster of een brug om - in het geval van een kei - als dusdanig te zinken of als een plastic vlotje knel te raken in de ketting van hogerge-noemde fiets. We kunnen nog ontroerender verhalen over de Dijle schrijven. Als iedereen zijn steentje uit de Dijle haalt, kan er misschien weer gevist worden - stel je voor! Kan het dijlepaard weer pootje gaan baden, en kunnen reine maagden opnieuw hun maagdelijkheid bewijzen. mick

God...!
Schuiven ze nu nog altijd aan
voor een abonnement op Veto?
... Alex, Jules, haal je strookjes
maar weer boven...!

VETO ZOEKT

dynamisch persoon voor de lay-out van Veto. Dit houdt in: volgen van de "kontroleredactie" om de veertien dagen (om te weten wat er allemaal gepubliceerd wordt), een spitse neus hebben voor titels en illustraties, ideeën voor de affiche van Aktivitips, typ-vermogen; eventueel wat kunnen tekenen; een hele maandag en een halve dinsdag tijd voor de konkrete lay-out, dit in principe om de veertien dagen. Ervaring op een van de vernoemde terreinen is welkom, maar niet noodzakelijk. Inlichtingen: 't Stuc

REDAKTIE EN MEDEWERKERS

Merk Coolens, An De Wit, Rolf Falter, Herman Franck, Jo Libens, Marcel Meus, Nico Oldenhof, Dirk Van Vuylsteke, Eric Verlinden
foto's: Luc Eelen, Merk Lemmens, Nico Oldenhof

VETO abonnement: 150 fr.
los nummer: 10 fr.

VETO 5

verschijnt op maandag 4 december
aankondigingen en toelichtingen op activiteiten moeten binnen zijn uiterlijk op vrijdag 24 november om 18u op de redactie

VETO 6

verschijnt op maandag 18 december
redactievergadering: maandag 27 november om 14u op 't Stuc
aankondigingen en toelichtingen op activiteiten moeten binnen zijn uiterlijk op dinsdag 5 december om 18u op de redactie

NB. Toelichtingen op activiteiten (komen in "Aktivitips") mogen maximum 1 getypt vanto-vel zijn